

Μεταρρύθμιση

?

ή

Επαναφέρω?

Ράντολφ Νταν

BibleWayPublishing

Δήλωση Προέδρου

Η BibleWay Publishing είναι μια μη κερδοσκοπική Βιβλική διακονία. Η κύρια εστίασή του είναι στους ιστότοπους και τα ψηφιακά βιβλία του International Bible Knowledge Institute. Ο στόχος του IBKI είναι να κάνει τα μαθήματα της Αγίας Γραφής διαθέσιμα σε όποιον ενδιαφέρεται να μάθει περισσότερα για τον Θεό και το θέλημά Του. Οι φοιτητές ΔΕΝ απαιτείται να παρακολουθήσουν το Ινστιτούτο για να αποκτήσουν πιστοποιητικό ή δίπλωμα. Αυτά τα μαθήματα μπορούν να μελετηθούν διαδικτυακά ή σε τάξεις, από το Zoom, να μεταφορτωθούν σε ψηφιακές συσκευές, να σταλούν με email, να εκτυπωθούν ή να χρησιμοποιηθούν από άτομα, ομάδες ή εκκλησίες στην ευαγγελική τους διακονία. Το IBKI δεν είναι διαπιστευμένο ίδρυμα.

Σας συνιστούμε να μελετήσετε την Αγία Γραφή σας για να προσδιορίσετε την ακρίβεια όσων αναφέρονται σε αυτά τα μαθήματα ή από οποιαδήποτε άλλη πηγή. Τα «σχόλια» που παρουσιάζονται στα μαθήματα του Διεθνούς Ινστιτούτου Βιβλικής Γνώσης (IBKI) είναι οι απόψεις των συγγραφέων ή των μεταγλωττιστών. Οι απόψεις βρίσκουν συχνά τον δρόμο τους σε μαθήματα ήχου, βίντεο και έντυπων γραμμών, καθώς και σε σχολιασμούς της Αγίας Γραφής. και, στις διδασκαλίες των κηρύκων, των λειτουργών, των ποιμένων, των ιερέων και των ραβίνων.

Θα πρέπει πάντα να επαληθεύετε όλα τα σχόλια, τις απόψεις και τις διδασκαλίες αυτών, καθώς είναι ΔΙΚΗ ΣΑΣ ευθύνη να αναζητάτε, να γνωρίζετε και να κάνετε το θέλημα του Θεού.

Για να ελέγξετε την αλήθεια οποιασδήποτε διδασκαλίας, διαβάστε διάφορες μεταφράσεις της Γραφής και συμβουλευτείτε λεξικά και λεξικά της Αγίας Γραφής για να μάθετε τη σημασία άγνωστων λέξεων ή φράσεων. Να είστε προσεκτικοί με τους ορισμούς του λεξικού, καθώς τα λεξικά δίνουν τη σημασία των λέξεων και των φράσεων από την αρχική γλώσσα στην τρέχουσα χρήση.

Η σημασία των λέξεων και των φράσεων αλλάζει με την πάροδο του χρόνου. Επίσης, πολλές ελληνικές λέξεις μπορούν να μεταφραστούν σε μία λέξη, γεγονός που μπορεί να αλλοιώσει την αρχική σημασία.

Είθε να επιτρέψετε στον Θεό να σας καθοδηγήσει στη μελέτη του Αγίου Λόγου Του, της Αγίας Γραφής.

Η IBKI χορηγεί άδεια λήψης και αναπαραγωγής για μη εμπορικούς σκοπούς των μαθημάτων τους στο σύνολό τους. Μη διστάσετε να μοιραστείτε αλλά να μην πουλήσετε, να αλλάξετε ή να χρεώσετε βιβλία ή μαθήματα.

Randolph Dunn, Πρόεδρος

Μεταρρύθμιση? ή Επαναφορά;

Ράντολφ Νταν

Κεφάλαιο 1

Μεταρρυθμιστικό Κίνημα

Η Αναγέννηση 1517 – 1648 μ.Χ

Μεταξύ 1118 και 1518 οι Καθολικοί και ο Γερμανός Αυτοκράτορας έπαιρναν εναλλάξ (ανάλογα με το ποιος ήταν στην εξουσία) μαρτύρησαν χριστιανούς καθώς ανακαλύφθηκαν. Περίπου 4.000 (σε όλη την Κεντρική Ευρώπη [συμπεριλαμβανομένης της Αλσατίας-Λωρραίνης στην κεντρική Γερμανία]) πέθαναν ως αποτέλεσμα των διωγμών κατά τη διάρκεια αυτών των τεσσάρων αιώνων. Έτσι, αυτές οι εκκλησίες στην Αλσατία-Λωρραίνη ευθύνονται εν μέρει για την επιρροή που οδήγησε τον Μάρτιν Λούθηρο να αποχωριστεί από τον Καθολικισμό. Ο Λούθηρος πιθανότατα δεν άκουσε ποτέ για τις διδασκαλίες τους, ωστόσο, αντιτάχθηκε στον τρόπο με τον οποίο οι Χριστιανοί δολοφονήθηκαν από την Καθολική Εκκλησία. Στην πραγματικότητα, ο Λούθηρος υποπτευόταν ακόμη και ο καθολικισμός ότι «σε στενή σχέση με τις αιρετικές εκκλησίες στην Αλσατία, (περιοχή της Αλσατίας).» Ωστόσο, οι αναβαπτιστικές εκκλησίες στην Ευρώπη αντιμετώπισαν διώξεις τόσο από Καθολικούς όσο και από Προτεστάντες.

Οι πάπες της Αναγέννησης ήταν διαβόητα κοσμικοί. Οι καταχρήσεις όπως η σιμωνία, ο νεποτισμός και οι οικονομικές υπερβολές αυξήθηκαν. Η Καθολική Εκκλησία ήταν γεμάτη από μοχθηρία [που μπορεί να αποκτηθεί έναντι τιμήματος] και ανηθικότητα. Η πώληση των συγχωροχάρτιδων ήταν μια ιδιαίτερα ατυχής πρακτική επειδή επηρέαζε την αληθινή πνευματική μετάνοια και τη βελτίωση της ζωής. Ταυτόχρονα εκδηλώθηκε μια γνήσια έξαρση της λαϊκής θρησκευτικότητας και αύξησε τη διαφορά μεταξύ των προσδοκιών των ανθρώπων και της ικανότητάς τους να ικανοποιούν πνευματικές ανάγκες.

Μάρτιν Λούθηρ(1483-1546)

Οι πνευματικοί προκάτοχοι του Μάρτιν Λούθηρου περιλάμβαναν άνδρες όπως Τζον Γουίκλιφ (1328-1384) και Γιοχάνες Χους (1369-1415), ο οποίος είχε προσπαθήσει να μεταρρυθμίσει την [Καθολική] εκκλησία σε παρόμοια γραμμή. Το 1517 ο Λούθηρος κάρφωσε το δικό του Ενενήντα πέντε διατριβές στην πόρτα του Εκκλησία των Αγίων Πάντων, σε Wittenberg που χρησίμευε ως πίνακας ανακοινώσεων για ανακοινώσεις σχετικές με τα πανεπιστήμια.^[1] Αυτά ήταν σημεία για συζήτηση που επέκριναν την Εκκλησία και τον Πάπα. Τα πιο αμφιλεγόμενα σημεία επικεντρώθηκαν στην πρακτική της πώλησης τέρψεων και στην πολιτική της Εκκλησίας για καθατήριο.

en.wikipedia.org/wiki/Protestant_Reformation

Το 1520, ο Λούθηρος δημοσίευσε τρία φυλλάδια που ένα. Περιέγραψε τις καταχρήσεις της Ρώμης

σι. Ζητούσε μεταρρυθμίσεις στα ήθη και στα δόγματα
ντο. Επιτέθηκε σε μερικά από τα μυστήρια, μετουσίωση, και
λατρεία των αγίων
ρε. Επέμεινε ότι η Βίβλος από μόνη της αποτελούσε την τελική εξουσία για έναν Χριστιανό.
therestorationmovement.com/lessons/chlesson03.htm

Ο Λούθηρος υποστήριξε¹-- «Ό,τι δεν είναι ενάντια στη Γραφή είναι υπέρ της Γραφής, και η Γραφή υπέρ αυτής».

ΑΝΤΑΚΛΑΣΕΙΣ από [AI Maxey](http://www.wikisource.org/wiki/AnteNicene_Fathers/Volume_III//Apologetic_The_Chaplet,_or_De_Corona/Chapter_II) Τεύχος #401,30 Ιουνίου 2009 από το
[wikisource.org/wiki/AnteNicene_Fathers/Volume_III//Apologetic_The_Chaplet,_or_De_Corona/Chapter_II](http://www.wikisource.org/wiki/AnteNicene_Fathers/Volume_III//Apologetic_The_Chaplet,_or_De_Corona/Chapter_II)

Ο Λούθηρος ήταν μια απειλή [τουλάχιστον στη Γερμανία]. Όταν ίδρυσε την «εκκλησία» του το 1520, οι Καθολικοί γνώριζαν ότι είχαν πρόβλημα. Οι αναβαπτιστικές εκκλησίες κατά λάθος συγκεντρώθηκαν μαζί τους. Οι Καθολικοί έτρεχαν φοβισμένοι και σκότωναν τους πάντες (χριστιανούς και προτεστάντες). Οι Καθολικοί δεν ήταν πλέον ικανοποιημένοι με τη δολοφονία Χριστιανών καθώς βρέθηκαν κατά λάθος. Τώρα κυνηγήθηκαν πραγματικά. Μόνο στην Αλσατία-Λωρραίνη, από τα σχεδόν 100.000 μέλη, περίπου 42.000 κήκκαν επειδή δεν απαρνήθηκαν τον Χριστιανισμό υπέρ του Καθολικισμού. Αυτή η σφαγή συνέβη περίπου από το 1525 έως το 1536. Οι συνθήκες ήταν παρόμοιες παντού. Μέχρι το 1595, οι Χριστιανοί στην Αλσατία-Λωρραίνη αριθμούσαν μόνο 1.000. Οι περισσότερες εκκλησίες είχαν σβήσει. Οι εκκλησίες στη Μοραβία, αν και είχαν εξαντληθεί σοβαρά ως προς τα μέλη, κατάφεραν να καταφύγουν στην Ουγγαρία, την Πολωνία, την Ουκρανία και την Κριμαία. Μέχρι το 1799, ο Eulogius Schneider (καθολικός ιερέας) αποκεφάλισε τους τρεις τελευταίους μάρτυρες επειδή δεν συμμετείχαν με τον Ναπολέοντα στη Γαλλική Επανάσταση. (προσαρμοσμένο από allexperts.com/q/Critics-Catholicism-3337/Questions-1.htm Μάρβιν Χάουαρντ)

Το αποτέλεσμα ήταν η σχεδόν εξόντωση της εκκλησίας στην Ευρώπη.

Ulrich Zwingli (1484 – 1531)

Η Μεταρρύθμιση στην Ελβετία αναπτύχθηκε αρχικά στη Ζυρίχη υπό την ηγεσία του ιερέα Ulrich Zwingli. Ο Zwingli είχε επηρεαστεί από τον Erasmus και από τον χριστιανικό ουμανισμό. Έφτασε σε μια ευαγγελική κατανόηση του Χριστιανισμού από τη μελέτη του για τη Βίβλο και από τις επαφές με τους Λουθηρανούς. Την 1η Ιανουαρίου 1519, ξεκίνησε μια βετή σειρά κηρυγμάτων για την Καινή Διαθήκη που ώθησε το δημοτικό συμβούλιο και τον λαό της Ζυρίχης προς τη μεταρρύθμιση. Η ευνοϊκή ανταπόκριση στα Εξήντα Επτά Άρθρα, τα οποία ετοίμασε για μια δημόσια αντιπαράθεση με έναν παπικό εκπρόσωπο το 1523, απέδειξε τη δημοτικότητα του προγράμματός του. Ζήτησε την κατάργηση της Θείας Λειτουργίας (και την αντικατάστασή της από ένα συμβολικό Δείπνο του Κυρίου), την ανεξαρτησία από τον επισκοπικό έλεγχο και τη μεταρρύθμιση της πόλης-κράτους στην οποία τόσο οι ιερείς όσο και οι χριστιανοί δικαστές θα συμμορφώνονταν με το θέλημα του Θεού.

mb-soft.com/believe/txn/reformat.htm

---

¹Ανατρέξτε στη μελέτη Thebiblewayonline.com Silence of the Scripture.

Επιτέθηκε στο έθιμο της νηστείας κατά τη διάρκεια της Σαρακοστής, στη διαφθορά στην εκκλησιαστική ιεραρχία, προώθησε τον γάμο των κληρικών και επιτέθηκε στη χρήση εικόνων σε χώρους λατρείας. en.wikipedia.org/wiki/Huldrych_Zwingli

Ο Zwingli υποστήριξε ότι οτιδήποτε² «δεν επιτάσσονται ή διδάσκονται στην Καινή Διαθήκη θα πρέπει να απορριφθούν άνευ όρων». ANΤΑΚΛΑΣΕΙΣ από Al Maxey Τεύχος #401,30 Ιουνίου 2009 από

http://en.wikisource.org/wiki/AnteNicene_Fathers/Volume_III/Apologetic/The_Chaplet,_or_De_Corona/Chapter_II

Ριζοσπαστική Μεταρρύθμιση

Ξεκινώντας από την Ελβετία και τη Γερμανία, η Ριζοσπαστική Μεταρρύθμιση γέννησε πολλούς Αναβαπτιστή ομάδες παντού Ευρώπη. Ιστορικά, οι ριζοσπαστικοί μεταρρυθμιστές λειτουργούσαν με διάφορα ονόματα.

Αδελφοί ή Ελβετοί Αδελφοί – ήταν μια ομάδα από ριζοσπάστες ευαγγελιστές μεταρρυθμιστές που ακολούθησε αρχικά Ulrich Zwingli του Ζυρίχη, αλλά αργότερα ξεκίνησε το κίνημα που τώρα είναι γνωστό ως Αναβάπτισμα. Το 1525, Felix Manz, Κόνραντ Γκρέμπελ, George Blaurock, και άλλοι σχημάτισαν μια νέα ομάδα, η οποία απέριψε ενηπιοβαπτιση και κήρυξε αυτό που οι Αδελφοί ισχυρίστηκαν ότι ήταν αληθινός Χριστιανισμός. Βασισμένο στο Sola Scriptura [μόνο η γραφή], οι Ελβετοί Αδελφοί δήλωσαν ότι εφόσον η Βίβλος δεν αναφέρει το βάπτισμα των νηπίων, δεν θα έπρεπε να ασκείται από την εκκλησία. Αυτό διαψεύστηκε στη συνέχεια από τον Ulrich Zwingli. Κατά συνέπεια, υπήρξε μια δημόσια διαμάχη, στην οποία το συμβούλιο επιβεβαίωσε τη θέση του Zwingli. Αυτό αποκρυστάλλωσε τους Ελβετούς Αδελφούς και είχε ως αποτέλεσμα τον διωγμό τους από όλους τους άλλους μεταρρυθμιστές καθώς και από την Καθολική Εκκλησία.

Είναι σημαντικό να σημειωθεί ότι οι Αναβαπτιστές διώχθηκαν αρχικά από τους Προτεστάντες υπό τον Zwingli. Είχαν σηκωθεί εν κινήσει, στην πόλη του, και ήταν πρώην μαθητές του. Ίσως φοβόταν ότι η ύπαρξη πολλών αντίπαλων εκδοχών του Προτεσταντικού θα έβλαπτε ανεπανόρθωτα τις πιθανότητές του να πραγματοποιήσει οποιαδήποτε μεταρρύθμιση. Ίσως... αλλά τίποτα δεν μπορεί να δικαιολογήσει τις πράξεις του. Είχε το αυτί του δικαστή. ήταν επικεφαλής της Μεταρρύθμισης. Το συμβούλιο δήλωσε ότι το επαναβάπτισμα ήταν κεφαλαίο έγκλημα, οπότε ας το επιβάλουμε.

Ο Felix Manz έγινε ο πρώτος μάρτυρας Αναβαπτιστής το 1527, δέκα λίγα χρόνια αφότου ο Λούθηρος είχε καρφώσει τις διατριβές του. Πνίγηκε στο ποτάμι ακριβώς στη μέση της Ζυρίχης. Άλλοι Αναβαπτιστές ξυλοκοπήθηκαν ή εξορίστηκαν. Αυτά έγιναν καθιερωμένες πρακτικές στα προτεσταντικά εδάφη.

Λόγω της δίωξης από τις αρχές, πολλοί από αυτούς τους Αναβαπτιστές μετακόμισαν από την Ελβετία σε γειτονικές χώρες. Μερικοί από τους Ελβετούς Αδελφούς έγιναν γνωστοί

---

²Ανατρέξτε στο thebiblewayonline.com - Silence of the Scripture.

ως Μενονίτες μετά τη διαίρεση του 1693, μια διαφωνία μεταξύ των Τζέικομπ Αμμάν και Χανς Ρέιστομάδες. en.wikipedia.org/wiki/Swiss_Brethren

Μενονίτες - Αναβαπτιστικό δόγμα που πήρε το όνομά του από τον Φριζό, Menno Simons (1496–1561). Οι διδασκαλίες των Μεννονιτών βασίστηκαν στην πίστη τους τόσο στην ιεραποστολή όσο και στη διακονία του Ιησού Χριστού, την οποία τηρούσαν με μεγάλη πεποίθηση παρά τις διώξεις από τα διάφορα Ρωμαιοκαθολικά και Προτεσταντικά κράτη. Αντί να πολεμήσει, η πλειοψηφία επέζησε φυγαδεύοντας σε γειτονικές πολιτείες όπου οι άρχουσες οικογένειες ήταν ανεκτικές στη ριζοσπαστική πίστη τους στο βάπτισμα των ενηλίκων. en.wikipedia.org/wiki/Mennonite

Χουτερίτες– μοιράζεστε μια κοινή καταγωγή με τους Αναβαπτιστές, μαζί με τους Μενονίτες και τους Άμις και όπως θα ακολουθούσε λογικά, μοιράζονται πολλές από τις ίδιες πεποιθήσεις και δόγματα. Οι Χουτερίτες διαφέρουν σε μια κύρια πτυχή: πιστεύουν στο να μοιράζονται τα υπάρχοντά τους από κοινού όπως αποδεικνύεται από τον Χριστό και τους Αποστόλους Του και όπως αργότερα εκλεπτύνθηκε και περιγράφηκε περαιτέρω στο Βιβλίο των Πράξεων. hutterites.org/HutteriteHistory/index.htm

Amish- Το κίνημα των Άμις κατάγεται από τη συντροφιά του 16ου αιώνα, γνωστή ως Ελβετοί αδελφοί ή Αναβαπτιστές, και μέρος του Ριζοσπαστική Μεταρρύθμιση Αναβαπτιστήση μαίνει "αυτός που ξαναβαφτίζει"? μια αναφορά σε εκείνους που είχαν βαπτιστεί ως βρέφη, αλλά αργότερα υιοθέτησαν μια πίστη στο «βάπτισμα του πιστού» και ως εκ τούτου βαφτίστηκαν ως πιστοί ενήλικες. Το κίνημα των Amish πήρε το όνομά του από Jakob Ammann (c1656 —c1730), οι οποίοι πίστευαν ότι οι Μεννονίτες απομακρύνονταν από τις διδασκαλίες του Μένο Σάιμονς και ο Μενονίτης του 1632 Ομολογία πίστης της Ντόρντρεχτ. Οι Άμις όπως και οι Ελβετοί Αναβαπτιστές διασκορπίστηκαν από διώξεις σε όλη την Αλσατία. wikipedia.org/wiki/Amish#History

Αλλά αυτοί οι Ριζοσπάστες Μεταρρυθμιστές ή Αναβαπτιστές αναφέρονταν στον εαυτό τους ως: Αδελφοί και Πιστοί και Χριστιανοί.

Το 1524, όταν οι διαφωνίες στη Ζυρίχη ήταν ακόμη πολύ πρόσφατες, ο Balthasar Hubmaier (που ζούσε σε καθολικό έδαφος) δημοσίευσε αρκετά άρθρα αντιπροσωπευτικά της θεολογίας του. Αυτά τα παρακάτω προέρχονται από το Ester:

1. Μόνο η πίστη μας κάνει αγίους ενώπιον του Θεού.
2. Αυτή η πίστη είναι η αναγνώριση του ελέους του Θεού που μας έδειξε στην προσφορά του μονογενή του γιου. Αυτό αποκλείει όλους τους ψευδοχριστιανούς, που δεν έχουν τίποτα άλλο από μια ιστορική πίστη.
3. Αυτή η πίστη δεν μπορεί να παραμείνει παθητική, αλλά πρέπει να ξεσπάσει στον Θεό με ευχαριστία και στην ανθρωπότητα σε κάθε είδους έργα αδελφικής αγάπης. Ως εκ τούτου, όλες οι μάταιες θρησκευτικές πράξεις, όπως τα κεριά, τα κλαδιά φοίνικα και το αγιασμό θα απορριφθούν.
4. Αυτά μόνο τα έργα είναι καλά που μας πρόσταξε ο Θεός και μόνο αυτά είναι κακά που έχει απαγορεύσει.

5. Η λειτουργία δεν είναι θυσία αλλά ανάμνηση του θανάτου του Χριστού. Επομένως, δεν είναι προσφορά για νεκρούς ή για ζωντανούς...
6. Όσο συχνά τηρείται το μνημόσυνο θα πρέπει να κηρύσσεται ο θάνατος του Κυρίου στη γλώσσα του λαού. . .
7. Όπως κάθε Χριστιανός πιστεύει για τον εαυτό του και βαφτίζεται, έτσι και κάθε άτομο θα πρέπει να δει και να κρίνει από τις Γραφές εάν σωστά του παρέχει φαγητό και ποτό από τον πάστορά του. ritchies.net/p4wk4.htm.

Τον Φεβρουάριο του 1527 ο Μάικλ Σάτλερ, ένας Ελβετός Αναβαπτιστής, και άλλοι διατύπωσαν την ομολογία του Σλάιτχάιμ. Τα κύρια σημεία του ήταν:

1. Το βάπτισμα έπρεπε να χορηγείται μόνο σε πιστούς. Ο νηπιοβαπτισμός, «το μεγαλύτερο και πρώτο βδέλυγμα του πάπα», δεν πρέπει να γίνεται.
2. Η «απαγόρευση» [αφορισμός ή απόσυρση] θα πρέπει να τηρείται από τις τοπικές εκκλησίες εναντίον όσων πέφτουν στην αμαρτία, μετά από μια πρώτη και δεύτερη ιδιωτική προειδοποίηση.
3. Το ψωμί και το κρασί πρέπει να σπάνε μόνο με βαφτισμένους πιστούς και όχι άλλους.
4. Οι αληθινοί Χριστιανοί πρέπει να διαχωριστούν από το παγκόσμιο σύστημα, συμπεριλαμβανομένης της «εκκλησιαστικής παρουσίας», των όρκων, του ξίφους κ.λπ.
5. Ανάμεσα στο ποίμνιο πρέπει να υπάρχουν βοσκοί, που θα κηρύττουν κ.λπ., και θα υποστηρίζονται από την εκκλησία. Εάν ληφθεί ένας ποιμένας από το ποίμνιο, στη θέση του θα πρέπει να χειροτονηθεί άλλος.
6. Το «ξίφος», δηλαδή η εξουσία ή η εξουσία, είναι έξω από την τελειότητα του Χριστού και πρέπει να αφεθεί στον κόσμο να ασκήσει. Οι Χριστιανοί δεν πρέπει να ασκούν αυτοάμυνα ούτε να γίνονται δικαστές, ούτε να χρησιμοποιούν το κοσμικό ξίφος ενάντια σε πνευματικά αδικήματα [κυβέρνηση που διώκεται επειδή ανήκει σε λάθος θρησκεία].
7. Οι Χριστιανοί δεν πρέπει να δίνουν όρκο, αλλά ας είναι το ναι τους ναι και το όχι τους όχι. ritchies.net/p4wk4.htm

Στις 20 Μαΐου 1527, ο Michael Sattler, ο συγγραφέας της ομολογίας του Αναβαπτιστή Schlietheim, εκτελέστηκε από τις καθολικές αρχές. Παρόλο που ο καθολικός βασιλιάς Φερδινάνδος είχε δηλώσει τον πνιγμό (το «τρίτο βάπτισμα») το καλύτερο αντίδοτο στον Αναβαπτισμό. Ο Σάτλερ είχε καταδικαστεί να του κόψουν τη γλώσσα, να κόψουν τη σάρκα του με καυτά σίδερα και μετά να τον κάψουν στην πυρά. Άλλοι κάηκαν ή πνίγηκαν από τις καθολικές αρχές. Το κάψιμο φαίνεται ότι ευνοήθηκε από τους Καθολικούς, λιγότερο από τους Προτεστάντες.

Εκτός από τα παραπάνω, τα προτεσταντικά και τα καθολικά έθνη κατέφευγαν σε βασανιστήρια και άλλες μορφές κακοποίησης. Ο Ester εκτιμά ότι χιλιάδες πέθαναν στην Ευρώπη τον δέκατο έκτο αιώνα, αλλά σκληροί αριθμοί δεν θα είναι ποτέ διαθέσιμοι. ritchies.net/p4wk4.htm

Συνοπτικά βλέπουμε για περισσότερα από 400 χρόνια μερικοί άνθρωποι διάσπαρτοι στην Ευρώπη είχαν την επιθυμία να χρησιμοποιήσουν μόνο τη γραφή και να επιστρέψουν στον Θεό. δηλαδή:

- a. Βαλδένσιοι – γύρω στο 1179

- b. Albigenses - γύρω στο 1200
- c. Wycliffe - 1328 - 1384
- d. Hus - 1372 - 1415
- e. Τσελτσίκι - 1374 - 1460
- f. Λούθηρος - 1483 - 1546
- g. Zwingli - 1484 - 1531
- h. Ριζοσπαστικοί Μεταρρυθμιστές - 1525

Ένα άλλο κοινό στοιχείο ήταν ότι όλοι διώκονταν. Αλλά αυτό δεν πρέπει να εκπλήσσει γιατί ο Ιησούς είπε στους μαθητές του:

Αυτή είναι η εντολή μου: Αγαπάτε ο ένας τον άλλον. Αν ο κόσμος σε μισεί, έχει υπόψη σου ότι πρώτα με μίσησε. Αν ανήκες στον κόσμο, θα σε αγαπούσε σαν δικό του. Όπως είναι, δεν ανήκεις στον κόσμο, αλλά εγώ σε διάλεξα από τον κόσμο. Γι' αυτό σε μισεί ο κόσμος. Ουμηθείτε τα λόγια που σας είπα: «Κανένας δούλος δεν είναι μεγαλύτερος από τον κύριό του». Αν με καταδίωξαν, θα διώξουν και εσάς. Εάν υπάκουσαν τη διδασκαλία μου, θα υπακούσουν και στη δική σας. Θα σας συμπεριφέρονται έτσι λόγω του ονόματός μου, γιατί δεν γνωρίζουν Αυτόν που με έστειλε. (Ιωάννης 15:17-21)

Ένας άλλος μεταρρυθμιστής εμφανίζεται. Αυτός που δεν χρησιμοποίησε μόνο τη γραφή για το δόγμα του, αλλά υιοθέτησε εκείνες του Αυγουστίνου.

John Calvin(1509-1564)

Ο Καλβίνος ήταν γνωστός στο Πανεπιστήμιο του Παρισιού ως «Η Κατηγορούμενη Υπόθεση» λόγω της κριτικής, εύρεσης σφαλμάτων στάση του. Από τη νομική μεταπήδησε στη θεολογία μετά από επιθυμία του πατέρα του. Επηρεασμένος από τους ουμανιστές Erasmus και Lefevre, άρχισε να μελετά τη Βίβλο και τη γραφή του Λούθηρου. Λίγο αργότερα, πιθανότατα το 1533, είχε μια «εμπειρία μεταστροφής» και ξεκίνησε τη θρησκευτική του σταδιοδρομία. Το 1534 έφυγε από τη Γαλλία λόγω διωγμών.

Το 1541 επέστρεψε στη Γενεύη όπου έγινε πολύ ισχυρός. «Σχεδόν κάθε αναπνοή και κάθε καρδιακός παλμός των πολιτών της ελεγχόταν από τον Calvin. Ο Καλβίνος ήταν ένοχος ότι προκάλεσε φρικτά βασανιστήρια σε όσους του εναντιώθηκαν. Η πιο διαβόητη υπόθεση ήταν ο Σερβέτος, εναντίον του οποίου ο Καλβίνος υπηρέτησε ως εισαγγελέας.

Ο Σερβέτος καταδικάστηκε σε θάνατο με αργό κάψιμο. Ο Καλβίνος ισχυρίστηκε ότι προσπάθησε να αλλάξει τη μορφή της εκτέλεσης, αλλά δεν υπάρχει ούτε ένα ίχνος αποδεικτικών στοιχείων που να το δείχνουν αυτό, είτε στα πρακτικά της δίκης είτε αλλού. Κατηγόρησε επίσης αρκετούς αντιπάλους για προδοσία και τους έβαλε στο ράφι [μηχανή βασανιστηρίων, αποτελούμενη από ένα μεγάλο πλαίσιο, πάνω στο οποίο το σώμα τεντωνόταν σταδιακά έως ότου, μερικές φορές, οι αρθρώσεις εξarthρώθηκαν (dictionary.die.net/to έβαλε στο ράφι)] για να αποκτήσει απόδειξη για τις κατηγορίες του. Για να είμαστε δίκαιοι, θα πρέπει να επισημανθεί ότι οι Προτεστάντες ακολουθούσαν μόνο το πανάρχαιο παράδειγμα της Καθολικής Εκκλησίας χρησιμοποιώντας την πολιτική εξουσία για την επιβολή των πνευματικών αρχών. Ο Καλβίνος κυβέρνησε με σιδερένιο χέρι μέχρι το θάνατό του». Καλβινισμός «Ism», REW, σελίδες 9-12

Calvin's Institutes of the Christian Religion³ αποκαλύπτει τη θεολογία του. Δεν προέρχονται από τον Καλβίνο, αλλά απλώς συστηματοποιήθηκαν, τακτοποιήθηκαν και αναπτύχθηκαν από αυτόν. Δανειζόταν συχνά από τον Αυγουστίνο και ο Αυγουστίνος είχε δανειστεί από τον Αμβρόσιο και άλλους Πατέρες της εκκλησίας.⁴ Αναμφίβολα οι Πατέρες επηρεάστηκαν από τη Γνωστική αίρεση και ακόμη και από τις παλαιές περσικές αντιλήψεις ότι η ύλη είναι εγγενώς κακή μέσα της. Ο Καλβίνος έχτισε το σύστημά του πάνω στα θεμέλια που έθεσαν οι προηγούμενοι μεταρρυθμιστές, ιδιαίτερα ο Λούθηρος και ο Μπούκερ, και άλλοι, αλλά τα περίεργα χαρίσματα της μάθησης, της λογικής και του στυλ τον έκαναν κατεξοχήν εξέχοντα θεολόγο του Μεταρρυθμιστικού κινήματος. Κάτω από ολόκληρο το σύστημα βρισκόταν η κυρίαρχη σκέψη της άπειρης και υπερβατικής κυριαρχίας του Θεού, για να μάθει ποιος είναι ο υπέρτατος σκοπός του ανθρώπου.

Αλλά όχι όπως οι προηγούμενοι μεταρρυθμιστές που ήθελαν να βασίζονται μόνο στη Βίβλο ο Καλβίνος έγραψε τα δικά του δόγματα Ινστιτούτα της Χριστιανικής Θρησκείας τα οποία είναι συνοψίζονται παρακάτω και συζητούνται μεμονωμένα αργότερα.

κυριαρχία -Ο Θεός είναι απόλυτος. Επομένως, το θέλημά Του είναι το απόλυτο και οριστικό.

Εκλογή άνευ όρων- Σύμφωνα με το κυρίαρχο θέλημά Του προκαθόρισε τα πάντα. Προκαθόρισε την ίδια την αμαρτία. Αυτό το έκανε για τη δική Του δόξα. Για να ενισχύσει περαιτέρω τη δική Του δόξα, προκαθόρισε αυτή των αμαρτωλών, θα έσωζε κάποιους και θα καταδίκαιζε άλλους. Το έκανε αυτό σύμφωνα με το δικό Του θέλημα, έτσι ώστε να μην έχει καμία σχέση με οτιδήποτε κάνουν οι άνθρωποι.

Περιορισμένη Εξιλέωση -Για τους εκλεκτούς Του, ο Θεός έχει παράσχει εξιλέωση και σωτηρία μέσω του αίματος του Υιού Του Ιησού Χριστού.

Ολική κληρονομική φθορά -Το πρόβλημα είναι ότι μέσω της αμαρτίας του Αδάμ, η φύση του αλλοιώθηκε, και αυτή η φύση έχει μεταβιβαστεί στους απογόνους του.

Ακαταμάχητος χάρη- Έχοντας αυτή τη διεφθαρμένη φύση, οι άνθρωποι δεν μπορούν να έρθουν στη γνώση του Θεού μόνοι τους. Ακόμη και οι εκλεκτοί δεν μπορούν να ανταποκριθούν στον Θεό, δεν μπορούν να έχουν πίστη, έως ότου το Άγιο Πνεύμα ανοίξει τις καρδιές τους για να πιστέψουν και να καταλάβεις. Η χάρη του Θεού, που ασκείται για λογαριασμό των εκλεκτών Του, και, σύμφωνα με το κυρίαρχο θέλημά Του, δεν μπορεί να ματαιωθεί.

Η επιμονή των αγίων -Οι εκλεκτοί θα σωθούν. Η χάρη Του θα στηρίξει τους εκλεκτούς και δεν θα αφαιρεθεί για να μην χαθούν. Η σωτηρία τους είναι σίγουρη.

Jacobus Arminius (1560-1609)

Η Αγγλία είχε ως ένα βαθμό τις απόψεις του Αρμινιανισμού. Αλλά ο Αρμινιανισμός ξεκίνησε από τον Jacobus Arminius που διδάχτηκε από τον γαμπρό του Calvin. Ανίκανος να

³Ανατρέξτε στη μελέτη thebiblewayonline.com - Ινστιτούτα της Χριστιανικής Θρησκείας.

⁴Ανατρέξτε στο Σκέψη και πεποιθήσεις του Αυγουστού, σελίδα 31.

υπερασπιστεί τις καλβινιστικές πεποιθήσεις, απέρριψε το καλβινιστικό υπόβαθρό του και προσπάθησε να τροποποιήσει τον Καλβινισμό έτσι ώστε «ο Θεός να μην θεωρείται ο δημιουργός της αμαρτίας, ούτε ο άνθρωπος ως αυτοματισμός στα χέρια του Θεού». Οι τροποποιημένες πεποιθήσεις του προκάλεσαν πολλές διαμάχες μεταξύ των Καλβινιστών στην Ολλανδία.

«Οι οπαδοί του αντιμετώπισαν διώξεις από Καλβινιστές. 200 πάστορες χάνουν τις θέσεις τους, ο πολιτικός John van Olden Barneveldt αποκεφαλίστηκε, ο Hugo Grotius φυλακίστηκε ισόβια αλλά δραπετεύει δύο χρόνια αργότερα. Μέχρι το 1635 ο διωγμός είχε εξασθενήσει και οι οπαδοί άρχισαν να επιστρέφουν ξανά στην Ολλανδία. Διέδωσαν μια αρχή ανοχής σε όλες τις εκκλησίες στην Ολλανδία, έτσι ώστε να υπάρχει πολύ μεγαλύτερη θρησκευτική ανοχή». Προσαρμογή από «επιλεγμένα αποσπάσματα από το The Moody Handbook of Theology του Paul Enns».

Η Μεταρρύθμιση επεδίωξε, τουλάχιστον σε κάποιο βαθμό, να ανακατευθύνει την εστίαση μακριά από μια τέτοια νομικιστική τελετουργία, εισάγοντας ξανά τους ανθρώπους στη χαρά της σχέσης με τον Πατέρα μέσω της πίστης, εκτός από μια τέτοια περιοριστική ρύθμιση. Το 1647, για παράδειγμα, η Συνέλευση του Γουέστμινστερ ολοκλήρωσε και υιοθέτησε τη Μεγαλύτερη Κατήχηση του Γουέστμινστερ, η οποία ήταν μια μάλλον εκτενής λίστα με 196 ερωτήσεις και απαντήσεις που βοηθούσαν στον καθορισμό των σημαντικών πτυχών της πίστης και της πρακτικής κάποιου. Ερώτηση #180 "Τι είναι να προσεύχεσαι στο όνομα του Χριστού;" Στην απάντηση σημειώνεται ότι η εντολή του Κυρίου μας ΔΕΝ τηρείται «με απλή αναφορά του ονόματός Του, αλλά αντλώντας την ενθάρρυνσή μας για προσευχή και την τόλμη, τη δύναμη και την ελπίδα μας για αποδοχή στην προσευχή, από τον Χριστό και τη μεσολάβησή Του». (Προσαρμογή από REFLECTIONS από Al Maxey Τεύχος #405-27 Ιουλίου 09)

Κεφάλαιο 2

Κίνημα Αποκατάστασης

1648 – 1849 μ.Χ

Το Μεταρρυθμιστικό Κίνημα τελείωσε και το Κίνημα της Αποκατάστασης ξεκίνησε με ασειρά θρησκευτικών πολέμων που κορυφώθηκε στο Τριακονταετή Πόλεμο. Από το 1618 έως το 1648 ο καθολικός Οίκος των Αψβούργων και οι σύμμαχοί της πολέμησαν εναντίον των Προτεσταντών πρίγκιπες της Γερμανίας, υποστηριζόμενοι σε διάφορες περιόδους από Δανία, Σουηδία και Γαλλία. Οι Αψβούργοι, που κυβέρνησαν Ισπανία, Αυστρία, οι Ισπανική Ολλανδία και πολλά από Γερμανία και Ιταλία, ήταν ένθερμοι υπερασπιστές της Καθολικής Εκκλησίας. Ορισμένοι ιστορικοί πιστεύουν ότι η εποχή της Μεταρρύθμισης έφτασε στο τέλος της όταν η Καθολική Γαλλία συμμάχησε, πρώτα στα κρυφά και αργότερα στα πεδία των μαχών, με τα προτεσταντικά κράτη κατά της δυναστείας των Αψβούργων.^[1] Για πρώτη φορά από την εποχή του Λούθηρου, οι πολιτικές και εθνικές πεποιθήσεις ξεπέρασαν και πάλι τις θρησκευτικές πεποιθήσεις στην Ευρώπη.

Το κίνημα ξεκίνησε ως μια προσπάθεια μεταρρύθμισης της Καθολικής Εκκλησίας. Πολλοί δυτικοί Καθολικοί προβληματίστηκαν από αυτό που έβλεπαν ως ψευδή δόγματα και κακές

πρακτικές εντός της [Καθολικής] Εκκλησίας, ιδίως που αφορούσαν τη διδασκαλία και την πώληση συγχωροχάρτιδων. Μια άλλη σημαντική διαμάχη ήταν η πρακτική της αγοραπωλησίας εκκλησιαστικών θέσεων (simony) και αυτό που θεωρήθηκε τότε ως σημαντική διαφθορά στην ιεραρχία της Εκκλησίας. Αυτή η διαφθορά θεωρήθηκε από πολλούς συστημική, φτάνοντας ακόμη και στη θέση του Πάπα.

en.wikipedia.org/wiki/Protestant_Reformation#Conclusion_and_legacy

Ενώ ο Μεσαίωνας είδε ορισμένες εκκλήσεις για την αποκατάσταση μιας πρωτόγονης μορφής Χριστιανισμού, όπως ο John Wycliffe και ο John Hus, αυτές οι ομάδες οδηγήθηκαν στην υπόγεια. Ως αποτέλεσμα, είναι δύσκολο να βρεθεί κάποιος άμεσος δεσμός μεταξύ του κινήματος της αποκατάστασης και αυτών των προηγούμενων διαφωνούντων.^{[3]:13}

Για το 1229 Συμβούλιο της Τουλούζης Ο Κανόνας 14 έλεγε: «Απαγορεύουμε επίσης να επιτρέπεται στους λαϊκούς να έχουν τα βιβλία της Παλαιάς ή της Καινής Διαθήκης. εκτός κι αν κάποιος από κίνητρο αφοσίωσης επιθυμεί να έχει το Ψαλτήρι ή το Βραχίονα για θεία αξιώματα ή τις ώρες της Υπεραγίας Θεοτόκου. αλλά τους απαγορεύουμε αυστηρά να έχουν οποιαδήποτε μετάφραση αυτών των βιβλίων. hol.com/~mikesch/banned.htm

Ξεκινώντας με την περίοδο της Αναγέννησης [15ος έως 17ος αι.] οι πνευματικές ρίζες γίνονται πιο ευδιάκριτες.^{[3]:11} Στο επίκεντρο της Μεταρρύθμισης δόθηκε έμφαση στην αρχή «μόνο της γραφής» [ένα από τα σημεία του Λούθηρου]^{[3]:22-23} Αυτό, μαζί με τον σχετικό αντι-παραδοσιακισμό και την επιμονή στο δικαίωμα των ατόμων να διαβάζουν και να ερμηνεύουν τη Βίβλο μόνοι τους, αποτέλεσαν μέρος του πνευματικού υπόβαθρου των πρώιμων ηγετών του Κινήματος της Αποκατάστασης.^{[3]:32} Οι διώξεις δεν τελείωσαν με τη Μεταρρύθμιση όπως αποδεικνύεται ξεκάθαρα στο Βιβλίο των Μαρτύρων του Φοξ.

Το 1532, ο Τόμας Χάρντινγκ, ο οποίος με τη σύζυγό του είχε κατηγορηθεί για αίρεση, οδηγήθηκε ενώπιον του επισκόπου του Λίνκολν της Αγγλίας και καταδικάστηκε επειδή αρνήθηκε την πραγματική παρουσία στο Μυστήριο της Ευχαριστίας. Στη συνέχεια, αλυσοδέθηκε σε έναν πάσσαλο, που τον είχαν στήσει στο Chesham στο Pell, κοντά στο Botely. και όταν έβαλαν φωτιά στα φαγάκια [μια δέσμη με ξύλα δεμένα μεταξύ τους για καύσιμα], ένας από τους θεατές έσκασε τα μυαλά του με ένα μπιλιάρδο. Οι ιερείς είπαν στον λαό ότι όποιος έφερνε κοπέλες να κάψουν αιρετικούς θα είχε τέρψη να κάνει αμαρτίες για σαράντα μέρες.

Επίσης, ο John Tewkesbury, ένας απλός, απλός άνθρωπος, που δεν είχε ένοχος άλλου αδικήματος ενάντια σε αυτό που ονομαζόταν ιερή Μητέρα Εκκλησία, εκτός από αυτό της ανάγνωσης της μετάφρασης της Καινής Διαθήκης από τον Tyndale. Στην αρχή, ήταν αρκετά αδύναμος για να ορκιστεί, αλλά μετά μετανόησε και αναγνώρισε την αλήθεια. Γι' αυτό οδηγήθηκε ενώπιον του επισκόπου του Λονδίνου, ο οποίος τον καταδίκασε ως επίμονο αιρετικό. Υπέφερε πολύ τον καιρό της φυλάκισής του, ώστε όταν τον έβγαλαν για εκτέλεση, ήταν σχεδόν νεκρός. Τον οδήγησαν στον πάσσαλο στο Σμίθφιλντ, όπου τον έκαψαν, δηλώνοντας την απόλυτη απέχθειά του για την παπασία και δηλώνοντας μια σταθερή πεποίθηση ότι ο σκοπός του ήταν δίκαιος στα μάτια του Θεού.

Έτσι, ο λαός του Χριστού προδόθηκε με κάθε τρόπο και η ζωή του αγοράστηκε και πουλήθηκε. Διότι, στο εν λόγω κοινοβούλιο, ο βασιλιάς έκανε αυτή την πιο βλάσφημη και σκληρή πράξη, να

είναι νόμος για πάντα: ότι όποιες κι αν ήταν αυτές που θα έπρεπε να διαβάζουν τις Γραφές στη μητρική γλώσσα (η οποία τότε ονομαζόταν «μάθηση του Γουίκλιφ»), θα έπρεπε χάστε γη, βοοειδή, σώμα, ζωή και αγαθά, από τους κληρονόμους τους για πάντα, και έτσι να καταδικαστείτε για αιρετικούς στον Θεό, εχθρούς μέχρι το στέμμα και πιο επιτήδειους προδότες της γης.

Υπάρχουν αμέτρητα παραδείγματα ανείπτων και αφάνταστων βασανιστηρίων κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου της αγγλικής ιστορίας. Πολλοί άνθρωποι εγκατέλειψαν την Αγγλία για τον Νέο Κόσμο για να γλιτώσουν από τη φτώχεια και τις διώξεις. Προσαρμογή από το Foxe's Book of Martyrs

Αυτή η πολιτική της απαγόρευσης της ανάγνωσης της Βίβλου εκτός από τον ιερέα επιβεβαιώθηκε από το Συμβούλιο του Τρεντ (1545-64), το οποίο τοποθέτησε τη Βίβλο στον κατάλογο των απαγορευμένων βιβλίων του και απαγόρευσε σε οποιοδήποτε άτομο να διαβάζει τη Βίβλο χωρίς άδεια από Ρωμαιοκαθολικός επίσκοπος ή ιεροεξεταστής.jesus-is-lord.com/nobible.htm

Τζον Λοκ(1632 – 1704)

Ο Τζον Λοκ αναζήτησε έναν τρόπο να αντιμετωπίσει τον θρησκευτικό διχασμό και τη δίωξη χωρίς να εγκαταλείψει τη γραφή.^{[3]:78} Για να το κάνει αυτό, ο Λοκ υποστήριξε το δικαίωμα της κυβέρνησης να επιβάλει τη θρησκευτική ορθοδοξία και στράφηκε στη Βίβλο για να παράσχει ένα σύνολο πεποιθήσεων στις οποίες θα μπορούσαν να συμφωνήσουν όλοι οι Χριστιανοί,^{[3]:78-79} δηλαδή να «ανάγει τη θρησκεία σε ένα σύνολο βασικών στοιχείων στα οποία θα μπορούσαν να συμφωνήσουν όλα τα λογικά άτομα».^{[3]:80} Οι βασικές διδασκαλίες που θεωρούσε ουσιαστικές ήταν:

a. ομολογία του Ιησού

σι. Οι άμεσες εντολές του Ιησού.^{[3]:78-79}

Οι Χριστιανοί θα μπορούσαν να είναι αφοσιωμένοι με ευλάβεια σε άλλες βιβλικές διδασκαλίες, αλλά, κατά την άποψη του Λοκ, ήταν μη ουσιώδεις για τις οποίες οι Χριστιανοί δεν έπρεπε ποτέ να παλεύουν ή να προσπαθήσουν να εξαναγκάσουν ο ένας τον άλλον.^{[3]:79} Σε αντίθεση με τους Πουριτανούς και το μεταγενέστερο Κίνημα της Αποκατάστασης, ο Λοκ δεν ζήτησε μια συστηματική αποκατάσταση της πρώιμης εκκλησίας.^{[3]:79}

John Wesley (1703 - 1791)

Η συμβολή του Wesley ως θεολόγος ήταν να προτείνει ένα σύστημα αντίθετων θεολογικών θέσεων. Το μεγαλύτερο θεολογικό του επίτευγμα ήταν η προώθηση αυτού που ονόμαζε "Χριστιανική τελειότητα", ή αγιότητα της καρδιάς και της ζωής. Ο Wesley υποστήριξε ότι, σε αυτή τη ζωή, οι Χριστιανοί θα μπορούσαν να φτάσουν σε μια κατάσταση στην οποία η αγάπη του Θεού, ή η τέλεια αγάπη, βασιλεύει υπέρτατη στις καρδιές τους. Η ευαγγελική του θεολογία, ειδικά η κατανόησή του για τη χριστιανική τελειότητα, ήταν σταθερά θεμελιωμένος στη μυστηριακή του θεολογία. Επέμεινε συνεχώς στη γενική χρήση των μέσων της χάριτος. προσευχή, γραφή, Διαλογισμός, Θεία Κοινωνία κ.λπ.) ως το μέσο με το οποίο ο Θεός αγιάζει και μεταμορφώνει τον πιστό.

Το να γίνει τέλειος στην αγάπη σήμαινε ότι ένας Χριστιανός μπορούσε να ζει με πρωταρχικό σεβασμό για τους άλλους και την ευημερία τους. Αυτό το στήριξε στο απόφθεγμα του Χριστού ότι η δεύτερη μεγάλη εντολή είναι «να αγαπάς τον πλησίον σου όπως αγαπάς τον εαυτό σου». Κατά την άποψή του, αυτός ο προσανατολισμός θα έκανε ένα άτομο να αποφύγει οποιαδήποτε αμαρτία εναντίον του πλησίον του. Αυτή η αγάπη, συν την αγάπη για τον Θεό που θα μπορούσε να είναι το κεντρικό επίκεντρο της πίστης ενός ατόμου, θα ήταν αυτό που ο Wesley ανέφερε ως «εκπλήρωση του νόμου του Χριστού».

Ο Wesley πίστευε ότι ο ζωντανός πυρήνας της χριστιανικής πίστης αποκαλύφθηκε στη Γραφή. και η Βίβλος ήταν η μόνη θεμελιώδης πηγή θεολογικής ή δογματικής ανάπτυξης. ... Ωστόσο, πίστευε ότι το δόγμα έπρεπε να είναι σύμφωνο με τη χριστιανική ορθόδοξη παράδοση.

Τα δόγματα που τόνισε ο Wesley ήταν προληπτική χάρη, προσωπική σωτηρία με πίστη, μαρτυρία του Πνεύματος και αγιασμός. [Προληπτική χάρη είναι θεία χάρη που προηγείται της ανθρώπινης απόφασης. Υπάρχει πριν και χωρίς αναφορά σε οτιδήποτε μπορεί να έχουν κάνει οι άνθρωποι. Καθώς οι άνθρωποι είναι αλλοιωμένοι από τις επιπτώσεις του αμαρτία, η προληπτική χάρη επιτρέπει στα άτομα να ασχοληθούν με το θεόδοτο ελεύθερη βούληση να επιλέξει τη σωτηρία που προσέφερε ο Θεός στον Ιησού Χριστό ή να απορρίψει αυτή τη σωτηριολογική προσφορά. wikipedia.org/wiki/Prevenient_Grace]

Αυτές οι απόψεις και πεποιθήσεις τροποποιήθηκαν ξανά και υποστηρίχθηκαν από τον John Wesley. Αυτές οι πεποιθήσεις, όπως αναφέρονται στο The Moody Handbook of Theology από τον Paul Enns φαίνονται στον ακόλουθο πίνακα:

Εκλογή βασισμένη στην (πρώην) γνώση - Ο Θεός εξέλεξε εκείνους τους οποίους ήξερε ότι θα πίστευαν με τη θέλησή τους στον Χριστό και θα διατηρούσαν στην πίστη.
Απεριόριστη Εξιλέωση- Στην εξιλέωσή Του, ο Χριστός παρείχε λύτρωση για όλη την ανθρωπότητα, κάνοντας όλη την ανθρωπότητα σωτήρια. Η εξιλέωση του Χριστού γίνεται αποτελεσματική μόνο σε όσους πιστεύουν.
Φυσική ικανότητα- Ο άνθρωπος δεν μπορεί να σώσει τον εαυτό του. το Άγιο Πνεύμα πρέπει να πραγματοποιήσει τη νέα γέννηση.
Προληπτική Χάρη- Η προπαρασκευαστική εργασία του Αγίου Πνεύματος δίνει τη δυνατότητα στον πιστό να ανταποκριθεί στο ευαγγέλιο και να συνεργαστεί με τη σωτηρία του Θεού.
Διατήρηση υπό όρους - Οι πιστοί έχουν εξουσιοδοτηθεί να ζήσουν μια νικηφόρα ζωή. Είναι όμως ικανοί να απομακρυνθούν από τη χάρη και να χάσουν τη σωτηρία τους.

Η προληπτική χάρη ήταν το θεολογικό υπόβαθρο της πεποίθησής του ότι όλα τα άτομα ήταν ικανά να σωθούν με την πίστη στον Χριστό. Σε αντίθεση με τους καλβινιστές της εποχής του, ο Γουέσλι δεν πίστευε προορισμός. Κατάλαβε ότι η χριστιανική ορθοδοξία επέμενε ότι η σωτηρία

ήταν δυνατή μόνο με την κυρίαρχη χάρη του Θεού. Εξέφρασε την κατανόησή του για τη σχέση της ανθρωπότητας με τον Θεό ως απόλυτη εξάρτηση από τη χάρη του Θεού. Ο Θεός εργαζόταν για να επιτρέψει σε όλους τους ανθρώπους να είναι ικανοί να φτάσουν στην πίστη, ενδυναμώνοντας τους ανθρώπους να έχουν πραγματική υπαρξιακή ελευθερία ανταπόκρισης στον Θεό.

Ο Wesley υποστήριξε ότι ένα μέρος της θεολογικής μεθόδου θα περιλάμβανε βιωματική πίστη. Με άλλα λόγια, η αλήθεια θα ζωντανεύει στην προσωπική εμπειρία των Χριστιανών (συνολικά, όχι μεμονωμένα), αν ήταν πραγματικά αλήθεια. Και κάθε δόγμα πρέπει να μπορεί να υπερασπίζεται ορθολογικά. Δεν χώρισε την πίστη από τη λογική. Ωστόσο, η παράδοση, η εμπειρία και ο λόγος υπάγονταν πάντα στη Γραφή, υποστήριξε ο Γουέσλι, επειδή μόνο εκεί αποκαλύπτεται ο Λόγος του Θεού «όσο είναι απαραίτητος για τη σωτηρία μας».^[15]

Το 1770 έγραψε «Υπάρχουν πολλά δόγματα λιγότερο ουσιαστικής φύσης... Σε αυτά μπορούμε να σκεφτούμε και να αφήσουμε να σκεφτούμε· μπορούμε συμφωνούμε στο ότι διαφωνούμε.' Αλλά, στο μεταξύ, ας κρατήσουμε γερά τα βασικά...»^[20][Αυτό ακούγεται σίγουρα σαν τα βασικά στοιχεία του Locke 50 με 70 χρόνια νωρίτερα.]

Ο Wesley προώθησε πολλά ζητήματα κοινωνικής δικαιοσύνης της εποχής, συμπεριλαμβανομένου του μεταρρύθμιση των φυλακών και κατάργηση κίνηση. Βοήθησε να οργανωθούν και να σχηματιστούν κοινωνίες Χριστιανών σε όλη την έκταση Αγγλία, Σκωτία, Ουαλία και Ιρλανδία ως μικρές ομάδες που ανέπτυξαν εντατική, προσωπική ευθύνη, μαθητεία και θρησκευτική διδασκαλία μεταξύ των μελών. Η μεγάλη του συνεισφορά ήταν να διορίσει πλανόδιους, ακαθόριστους κήρυκες που ταξίδεψαν ευρέως σε εβραγγελίζομαι και φροντίδα για τους ανθρώπους στις κοινωνίες. Οι νεαροί άνδρες που ενεργούσαν ως βοηθοί τους ονομάζονταν «εκκλητικοί» που λειτουργούσαν με παρόμοιο τρόπο με τους δώδεκα αποστόλους μετά την ανάληψη του Ιησού.

Προσαρμογή από το wikipedia.org/wiki/John_Wesley

Πουριτανοί – 16ος – 17ος αι

Ένας από τους βασικούς στόχους του Αγγλικά πουριτανοί ήταν να αποκαταστήσει μια αγνή, «πρωτόγονη» εκκλησία που θα ήταν μια αληθινή αποστολική κοινότητα.^{[3]:40,41} Αυτή η νοοτροπία ήταν μια κρίσιμη επιρροή στην ανάπτυξη των πουριτανών Αποικιακή Αμερική.^{[3]:50-56}

Ξεχωριστοί Βαπτιστές (1730 – 1740)

Κατά τη διάρκεια της Πρώτης Μεγάλης Αφύπνισης αναπτύχθηκε ένα κίνημα μεταξύ των Βαπτιστών γνωστό ως Ξεχωριστοί Βαπτιστές. Δύο θέματα αυτού του κινήματος ήταν η απόρριψη των δογμάτων και η «ελευθερία στο πνεύμα [Η Βίβλος είναι ο μόνος κανόνας για την ορθή εκκλησιαστική τάξη που πρέπει να ακολουθείται προσεκτικά, αποφεύγοντας τις ακριβείς λεπτομέρειες της βιβλικής μορφής που οδηγεί στον νομικιστικό Βιβλισμό]."^{[3]:65} Οι χωριστοί Βαπτιστές έβλεπαν τη γραφή ως τον «τέλειο κανόνα» για την εκκλησία [επομένως, δεν υπάρχει ανάγκη για πίστη].^{[3]:66} Ωστόσο, ενώ στράφηκαν στη Βίβλο για ένα δομικό πρότυπο για την εκκλησία, δεν επέμειναν στην πλήρη συμφωνία σχετικά με τις λεπτομέρειες αυτού του σχεδίου.^{[3]:67} Αυτή η ομάδα προέρχεται από Νέα Αγγλία, αλλά ήταν ιδιαίτερα ισχυρή

στο Νότο ορόπου η έμφαση σε ένα βιβλικό πρότυπο για την εκκλησία δυνάμωσε.^{[3]:67} Στο τελευταίο μισό του 18ου αιώνα εξαπλώθηκε στα δυτικά σύνορα του Κεντάκι και Τενεσί, όπου αργότερα θα ριζώσουν τα κινήματα Stone και Campbell.^{[3]:68} Η ανάπτυξη των Ξεχωριστών Βαπτιστών στα νότια σύνορα βοήθησε στην προετοιμασία του εδάφους για το Κίνημα της Αποκατάστασης, καθώς η συμμετοχή και των δύο ομάδων Stone και Campbell προερχόταν σε μεγάλο βαθμό από τις τάξεις των Ξεχωριστών Βαπτιστών.^{[3]:67}

Ο χωριστός βαπτιστικός αναστηλωτισμός συνέβαλε επίσης στην ανάπτυξη του Βαπτιστές-ορόσημα στην ίδια περιοχή την ίδια περίπου εποχή με το Κίνημα Αποκατάστασης Stone-Campbell. Υπό την ηγεσία του Τζέιμς Ρόμπινσον Γκρέιβς, αυτή η ομάδα αναζήτησε ένα ακριβές σχέδιο για την πρωτόγονη εκκλησία, πιστεύοντας ότι οποιαδήποτε απόκλιση από αυτό το σχέδιο θα εμπόδιζε κάποιον από το να είναι μέρος της αληθινής εκκλησίας.^{[3]:68} [Μπορούν και οι δύο να έχουν δίκιο, έχει δίκιο είτε ο ένας ή έχουν άδικο και οι δύο;] wikipedia.org/wiki/Restoration_Movement

Τζέιμς Ο'Κέλι (1732 - 1826)

Ο'Κέλι ήταν ένας από τους πρώτους υποστηρικτές της αναζήτησης της ενότητας μέσω της επιστροφής στον Χριστιανισμό της Καινής Διαθήκης.^{[4]:216} Το 1792, δυσαρεστημένος με τον ρόλο των επισκόπων στην Μεθοδική Επισκοπική Εκκλησία, αποχωρίστηκε από εκείνο το σώμα. Η κίνηση του Ο'Kelly, με κέντρο Βιργίνια και Βόρεια Καρολίνα, αρχικά ονομαζόταν Ρεπουμπλικανόι Μεθοδιστές. Το 1794 υιοθέτησαν το όνομα Χριστιανική Εκκλησία.^[5]

Οι Ο'Kelly, Rice Haggard και άλλοι καθόρισαν πέντε βασικές αρχές της Χριστιανικής Εκκλησίας

1. Ο Χριστός είναι η μόνη κεφαλή της εκκλησίας
2. Το όνομα Χριστιανός είναι το μόνο αποδεκτό όνομα
3. Η Αγία Γραφή είναι ο μόνος κανόνας της πίστης
4. Ο χριστιανικός χαρακτήρας είναι η μόνη δοκιμασία της εκκλησιαστικής κοινωνίας
5. Το δικαίωμα της ιδιωτικής κρίσης είναι προνόμιο όλων.

The Eternal Kingdom, FW Mattox, σελ. 312

Ελίας Σμιθ (1764 - 1846) και Abner Jones (1767 - 1840)

Ο Άμπνερ Τζόουνς, ένας γιατρός, εγκατέλειψε την εκκλησία των Βαπτιστών και δημιούργησε μια εκκλησία που ονόμασε Χριστιανική Εκκλησία στο Λίντον του Βερμόντ με τη Βίβλο ως το μοναδικό δόγμα της. The Eternal Kingdom, FW Mattox, σελ. 313

Elias Smith του Βερμόντ εντάχθηκαν Ο Δρ Τζόουνς σε ένα κίνημα που υποστηρίζει απόψεις παρόμοιες με εκείνες του Ο'Kelly.^{[3]:68[6]:190} Πίστευαν ότι τα μέλη θα μπορούσαν, κοιτάζοντας μόνο τη Γραφή, να είναι απλώς Χριστιανοί χωρίς να δεσμεύονται με τις ανθρώπινες παραδόσεις και τα δόγματα που είχαν μεταφερθεί από την Ευρώπη.^{[3]:68[6]:190}

Barton W. Stone (1772 – 1844)

Ενώ παρακολουθούσα την Ακαδημία Guilford στο Βόρεια Καρολίνα το 1790,^{[2]:71} Ακούστηκε ο Στόουν Τζέιμς ΜακΓκρίντι (ένα πρεσβυτεριανός υπουργός) μιλούν.^{[2]:72} Λίγα χρόνια αργότερα έγινε ο ίδιος υπουργός Πρεσβυτεριανός.^{[2]:72} Καθώς ο Στόουν εξέτασε βαθύτερα τις πεποιθήσεις

των Πρεσβυτεριανών, ιδιαίτερα των Ομολογία Πίστεως του Γουέστμινστερ, αμφέβαλλε ότι ορισμένες από τις εκκλησιαστικές πεποιθήσεις βασίζονταν πραγματικά στη Βίβλο.^{[2]:72,73} Δεν μπόρεσε να δεχτεί το Καλβινιστικό δόγμα των ολοκληρωτικών εξομολογήσεων, εκλογή άνευ όρων και προορισμός.^{[2]:72,73}

Cane Ridge Revival

Το 1801, το Cane Ridge Revival σε Κεντάκι φύτευε τον σπόρο για μια μετακίνηση μέσα Κεντάκι και το Ποταμός Οχάιο κοιλάδα να αποσυνδεθεί από δογματισμό και να γίνουν μόνο χριστιανοί - ούτε Καθολικοί, ούτε Προτεστάντες ούτε Εβραίοι. Το 1803 ο Στόουν και άλλοι αποσύρθηκαν από το Πρεσβυτέριο του Κεντάκι και σχημάτισαν το Σπρίνγκφιλντ Πρεσβυτέριο. Το καθοριστικό γεγονός της πτέρυγας Stone του κινήματος ήταν η δημοσίευση της Τελευταία Θέληση και Διαθήκη του Σπρίνγκφιλντ Πρεσβυτέριο, στο Cane Ridge του Κεντάκι, το 1804. Η Τελευταία Βούληση είναι ένα σύντομο έγγραφο στο οποίο ο Stone και πέντε άλλοι ανακοίνωσαν την αποχώρησή τους από τον Πρεσβυτεριανισμό και την πρόθεσή τους να είναι αποκλειστικά μέρος του σώματος του Χριστού.^[7] Οι συγγραφείς έκαναν έκκληση για την ενότητα όλων όσοι ακολουθούν τον Ιησού, πρότειναν την αξία της εκκλησιαστικής αυτοδιακυβέρνησης και ανέβασαν τη Βίβλο ως πηγή για την κατανόηση του θελήματος του Θεού.

Χριστιανική Σύνδεση

Ο Elias Smith είχε ακούσει για το κίνημα Stone το 1804 και το κίνημα O'Kelly το 1808.^{[6]:190} Οι τρεις ομάδες συγχωνεύτηκαν μέχρι το 1810.^{[6]:190} Εκείνη την εποχή το συνδυασμένο κίνημα είχε μέλη περίπου 20.000.^{[6]:190} Αυτή η χαλαρή κοινωνία των εκκλησιών ονομαζόταν με τα ονόματα "Χριστιανική Σύνδεση/Σύνδεση" ή «Χριστιανική Εκκλησία».^{[3]:68[6]:190}

Χαρακτηριστικά του κινήματος Stone

Ο ακρογωνιαίος λίθος για το κίνημα του Stone ήταν η χριστιανική ελευθερία, η οποία τους οδήγησε στην απόρριψη όλων των ιστορικών δογμάτων, παραδόσεων και θεολογικών συστημάτων που είχαν αναπτυχθεί με την πάροδο του χρόνου και εστίαση σε έναν πρωτόγονο Χριστιανισμό βασισμένο στη Βίβλο.^{[3]:104.105}

Ενώ η αποκατάσταση του πρωτόγονου Χριστιανισμού ήταν κεντρική στο κίνημα του Stone, θεώρησαν την αποκατάσταση του τρόπου ζωής της πρώιμης εκκλησίας ως απαραίτητη, και κατά τα πρώτα χρόνια «επικεντρώθηκε περισσότερο... στην ιερή και δίκαιη ζωή παρά στις μορφές και τις δομές της πρώτης εκκλησίας».^{[3]:103} Η ομάδα επιδίωξε επίσης να αποκαταστήσει την πρωτόγονη εκκλησία.^{[3]:104} Ωστόσο, λόγω ανησυχίας ότι η έμφαση σε συγκεκριμένες πρακτικές θα μπορούσε να υπονομεύσει τη χριστιανική ελευθερία, αυτή η προσπάθεια έτεινε να λάβει τη μορφή της απόρριψης της παράδοσης παρά ενός ρητού προγράμματος ανασυγκρότησης πρακτικών της Καινής Διαθήκης.^{[3]:104} Η έμφαση στην ελευθερία ήταν αρκετά ισχυρή ώστε το κίνημα απέφυγε να αναπτύξει εκκλησιαστικές παραδόσεις, με αποτέλεσμα ένα κίνημα που ήταν «σε μεγάλο βαθμό χωρίς δόγμα, μορφή ή δομή».^{[3]:104.105} Αυτό που κράτησε «το κίνημα ενωμένο ήταν μια δέσμευση στον πρωτόγονο Χριστιανισμό».^{[3]:105}

Ένα άλλο θέμα ήταν αυτό της επίστευσης του χιλιετηρίδα.^{[3]:104} Πολλοί Αμερικανοί της περιόδου πίστευαν ότι η χιλιετία⁵ ήταν κοντά και στήριξαν τις ελπίδες τους για τη χιλιετία στο νέο τους έθνος, το Ηνωμένες Πολιτείες.^{[3]:104} Τα μέλη του κινήματος Stone πίστευαν ότι μόνο ένας ενοποιημένος Χριστιανισμός βασισμένος στο αποστολικό εκκλησία, αντί για μια χώρα ή οποιοδήποτε από τα υπάρχοντα δόγματα, θα μπορούσε να οδηγήσει στην έλευση της χιλιετίας.^{[3]:104} Ο χιλιετισμός του Στόουν έχει περιγραφεί ως πιο «αποκαλυπτικός» από αυτόν του Αλεξάντερ Κάμπελ, καθώς πίστευε ότι οι άνθρωποι ήταν πολύ ελαττωματικοί για να ξεκινήσουν μια χιλιετία μέσω της ανθρώπινης προόδου.^{[8]:6,7} Αντίθετα, πίστευε ότι εξαρτιόταν από τη δύναμη του Θεού και ότι, ενώ περιμένει κανείς τον Θεό να εγκαθιδρύσει τη βασιλεία Του, θα έπρεπε να ζήσει σαν να είχε ήδη εγκαθιδρυθεί πλήρως η κυριαρχία του Θεού.^{[8]:6}

Για το κίνημα Stone, αυτό είχε λιγότερη σχέση με εσχατολογικές θεωρίες [η μελέτη του θεολογία και φιλοσοφία ασχολείται με το τελικό ή το απόλυτο ΠΕΠΡΩΜΕΝΟ του ανθρωπότητα, που συνήθως αναφέρεται ως το τέλος του κόσμου].⁶ και περισσότερα για τη δέσμευση να ζεις σαν να ήταν ήδη εγκατεστημένη η βασιλεία του Θεού στη γη.^{[8]:6,7} Αυτή η αποκαλυπτική προοπτική ή κοσμοθεωρία οδήγησε πολλούς στο κίνημα Stone να υιοθετήσουν τον ειρηνισμό, να αποφύγουν τη συμμετοχή στην πολιτική κυβέρνηση και να απορρίψουν τη βία, τον μιλιταρισμό, την απληστία, τον υλισμό και τη σκλαβιά.^{[8]:6}
en.wikipedia.org/wiki/Restoration_Movement

Τόμας Κάμπελ (1763 – 1854)

Ένα άλλο κίνημα αποκατάστασης ξεκίνησε όταν ο Thomas Campbell δημοσίευσε τη Διακήρυξη και τη Διεύθυνση της Χριστιανικής Ένωσης της Ουάσιγκτον το 1809. Στην οποία εξέθεσε μερικές από τις πεποιθήσεις του για την εκκλησία του Ιησού Χριστού, καθώς οργάνωσε τη Χριστιανική Ένωση της Ουάσιγκτον, στην κομητεία Ουάσιγκτον, Πενσυλβάνια, όχι ως εκκλησία αλλά ως ένωση προσώπων που επιδιώκουν να αναπτυχθούν στην πίστη.^{[1]:117} Όταν η μελέτη τους για την Καινή Διαθήκη οδήγησε τους μεταρρυθμιστές να αρχίσουν να εξασκούν το βάπτισμα με βύθιση, η γειτονική Ένωση Βαπτιστών Redstone κάλεσε την Brush Run Church να συμμετάσχει μαζί τους με σκοπό τη συναναστροφή. Συμφώνησαν με την προϋπόθεση ότι θα τους «επιτρεπόταν να κηρύττουν και να διδάσκουν ό,τι έμαθαν από τις Γραφές».^{[9]:86}

Αλεξάντερ Κάμπελ (1788 – 1866)

ο γιος του Θωμά Αλέξανδρος ενώθηκε μαζί του στις ΗΠΑ το 1809 και σύντομα ανέλαβε τον ηγετικό ρόλο στο κίνημα.^{[3]:106} Οι Κάμπελ εργάστηκαν στον Σύνδεσμο Βαπτιστών Redstone κατά την περίοδο 1815 έως 1824. Ενώ τόσο οι Κάμπελ όσο και οι Βαπτιστές μοιράζονταν το βάπτισμα με βύθιση και εκκλησιαστική πολιτική, [συχνά γνωστό ως congregationalism, ένα σύστημα εκκλησιαστική διακυβέρνηση στο οποίο κάθε τοπική εκκλησία είναι ανεξάρτητη, εκκλησιαστικά κυρίαρχος, ή αυτονόμος -wikipedia.org/wiki/Congregationalist_polity] σύντομα έγινε σαφές ότι αυτός και οι συνεργάτες του δεν ήταν παραδοσιακοί Βαπτιστές. Εντός της Ένωσης Redstone, οι διαφορές έγιναν αφόρητες σε μερικούς από τους ηγέτες των Βαπτιστών όταν ο Alexander Campbell άρχισε να δημοσιεύει ένα

⁵Ανατρέξτε στο thebiblewayonline.com - Millennium

⁶<http://en.wikipedia.org/wiki/Eschatology>

περιοδικό, The Christian Baptist, το οποίο προωθούσε τη μεταρρύθμιση. Ο Κάμπελ προέβλεψε τη σύγκρουση και μετέφερε τα μέλη του σε μια κοινότητα του Συνδέσμου Βαπτιστών Mahoning το 1824.^{[1]:131}

Ο Αλέξανδρος χρησιμοποίησε τον Χριστιανό Βαπτιστή για να αντιμετωπίσει αυτό που έβλεπε ως το βασικό ζήτημα της ανασυγκρότησης της αποστολικής χριστιανικής κοινότητας με συστηματικό και ορθολογικό τρόπο. Μέρος αυτού θα πρέπει να είναι η σαφής διάκριση μεταξύ ουσιαστικών και μη ουσιαστικών πτυχών του πρωτόγονου Χριστιανισμού.^{[3]:}

Πράγματα που προσδιόρισε ως απαραίτητα για τον αποστολικό Χριστιανισμό ήταν:

- a. κοινοβουλευτική αυτονομία
- b. πλήθος πρεσβυτέρων σε κάθε εκκλησία
- c. εβδομαδιαία κοινωνία και
- d. βύθιση [των πιστών] για άφεση αμαρτιών».^{[3]:106}

Μεταξύ αυτών που απέρριψε ως μη ουσιαστικά ήταν:

- a. τον ιερό ασπασμό
- b. διακόνισσες
- c. κοινοτική διαβίωση
- d. πλύσιμο ποδιών και
- e. χαρισματικές ασκήσεις».^{[3]:106}

Walter Scott (1796-1861)

Το 1827, η Ένωση Mahoning διόρισε τον Walter Scott ως ευαγγελιστή. Μέσω των προσπαθειών του Scott, η Ένωση Mahoning αναπτύχθηκε γρήγορα. Το 1828, ο Τόμας Κάμπελ επισκέφτηκε αρκετές από τις εκκλησίες που είχε σχηματίσει ο Σκοτ και τον άκουσε να κηρύττει. Ο Κάμπελ πίστευε ότι ο Σκοτ έφερε μια σημαντική νέα διάσταση στο κίνημα με την προσέγγισή του στον ευαγγελισμό.^{[1]:132-133} Το 1830, η Ένωση Βαπτιστών Mahoning διαλύθηκε. Ο Αλέξανδρος σταμάτησε την έκδοση του Χριστιανού Βαπτιστή και τον Ιανουάριο του 1831 άρχισε να δημοσιεύει το Millennial Harbinger.^{[1]:144-145} wikipedia.org/wiki/Restoration_Movement

Επιρροή του Διαφωτισμού

Ο Τόμας Κάμπελ ήταν μαθητής του φιλοσόφου του Διαφωτισμού Τζον Λοκ [1632-1674].^{[3]:82} Θυμηθείτε ότι ο Λοκ είχε δύο βασικές αρχές α) Το μεσσία του Ιησού και β) Οι άμεσες εντολές του Ιησού. Ο Κάμπελ πρότεινε την ίδια λύση για τον θρησκευτικό διχασμό όπως είχε προταθεί νωρίτερα από τον Χέρμπερτ και τον Λοκ: «μείωση της θρησκείας σε ένα σύνολο βασικών στοιχείων στα οποία θα μπορούσαν να συμφωνήσουν όλα τα λογικά άτομα».^{[3]:80} Τα βασικά στοιχεία που εντόπισε ήταν εκείνα τα πράγματα για τα οποία η Βίβλος παρείχε:

- a. Έτσι λέει ο Κύριος"
- b. Εγκεκριμένο προηγούμενο"^{[3]:81}

Υποστήριξε επίσης «μια πλήρη αποκατάσταση του αποστολικού Χριστιανισμού».^{[3]:82} Ο Θωμάς πίστευε ότι τα δόγματα χρησίμευαν για να διχάσουν τους χριστιανούς. Πίστευε επίσης ότι η Βίβλος ήταν αρκετά σαφής ώστε ο καθένας μπορούσε να την καταλάβει και, ως εκ τούτου, ότι τα δόγματα ήταν περιττά.^{[11]:114}

Ο Αλεξάντερ Κάμπελ επηρεάστηκε επίσης βαθιά από τη σκέψη του Διαφωτισμού, ιδιαίτερα από τη Σκωτσέζικη Σχολή Κοινής Λογικής του Thomas Reid και του Dugald Stewart.^{[3]:84} Αυτή η ομάδα είδε τη Βίβλο να παρέχει συγκεκριμένα γεγονότα και όχι αφηρημένες αλήθειες, και υποστήριξε μια επιστημονική ή Βασονιακή προσέγγιση για την ερμηνεία της Βίβλου που θα ξεκινούσε με αυτά τα γεγονότα, θα τακτοποιούσε αυτά που ισχύουν για ένα δεδομένο θέμα και στη συνέχεια θα τα χρησιμοποιούσε για την εξαγωγή συμπερασμάτων.^{[3]:84} Ο Αλέξανδρος αντανάκλυνε αυτή την προσέγγιση υποστηρίζοντας επανειλημμένα ότι «η Βίβλος είναι ένα βιβλίο γεγονότων, όχι απόψεων, θεωριών, αφηρημένων γενικοτήτων, ούτε λεκτικών ορισμών».^{[3]:84} Πίστευε ότι αν οι Χριστιανοί περιορίζονταν στα γεγονότα που βρίσκονται στη Βίβλο, θα συμφωνούσαν αναγκαστικά και έβλεπε αυτά τα γεγονότα ως ένα σχέδιο ή σύνταγμα για την εκκλησία.^{[3]:84}

Χαρακτηριστικά της κίνησης

Η προσέγγιση του Thomas Campbell συνδύασε την προσέγγιση του Διαφωτισμού για την ενότητα με τις μεταρρυθμιστικές και πουριτανικές παραδόσεις της αποκατάστασης.^{[3]:82.106} Ο Διαφωτισμός επηρέασε το κίνημα του Κάμπελ με δύο τρόπους. Πρώτον, παρείχε την ιδέα ότι η χριστιανική ενότητα θα μπορούσε να επιτευχθεί με την εύρεση ενός συνόλου βασικών στοιχείων στα οποία θα μπορούσαν να συμφωνήσουν όλοι οι λογικοί άνθρωποι. Το δεύτερο ήταν η έννοια μιας ορθολογικής πίστης που διατυπώθηκε και υπερασπίστηκε με βάση ένα σύνολο γεγονότων που προέρχονται από τη Βίβλο.^{[3]:85, 86}

Όπως πολλοί άλλοι της εποχής του, ο Alexander Campbell πίστευε στο millennial⁷θεωρία. Ωστόσο, το δικό του ήταν πιο αισιόδοξο από του Stone.^{[8]:6} Είχε μεγαλύτερη εμπιστοσύνη στις δυνατότητες της ανθρώπινης προόδου και πίστευε ότι οι Χριστιανοί μπορούσαν να ενωθούν για να μεταμορφώσουν τον κόσμο και να ξεκινήσουν μια χιλιετία.^{[8]:6} Η προσέγγιση του Αλέξανδρου ήταν βασικά μετά τη χιλιετία, προσδοκώντας ότι η πρόοδος της εκκλησίας και της κοινωνίας θα οδηγούσε σε μια εποχή ειρήνης και δικαιοσύνης πριν από την επιστροφή του Χριστού.^{[8]:6} Αυτή η αισιόδοξη προσέγγιση σήμαινε ότι, εκτός από τη δέσμευση στον πρωτογονισμό, υπήρχε και μια προοδευτική πτυχή στη σκέψη του.^{[8]:7} en.wikipedia.org/wiki/Restoration_Movement

κεφάλαιο 3

χιλιετισμός

Ο όρος "millennium" δεν απαντάται στην αγγλική μετάφραση. Είναι από μια λατινική λέξη που σημαίνει χίλια χρόνια. Οι διάφορες ερμηνείες είναι:

Προμιλενιαλιστές πάρτε το ότι η βασιλεία του Χριστού δεν έχει ακόμη εγκαθιδρυθεί και ότι η δεύτερη κυριολεκτική και σωματική έλευση του στη γη θα προηγηθεί της εγκαθίδρυσής της, μετά την οποία θα βασιλεύσει για χίλια χρόνια πριν από το τέλος της ιστορίας.

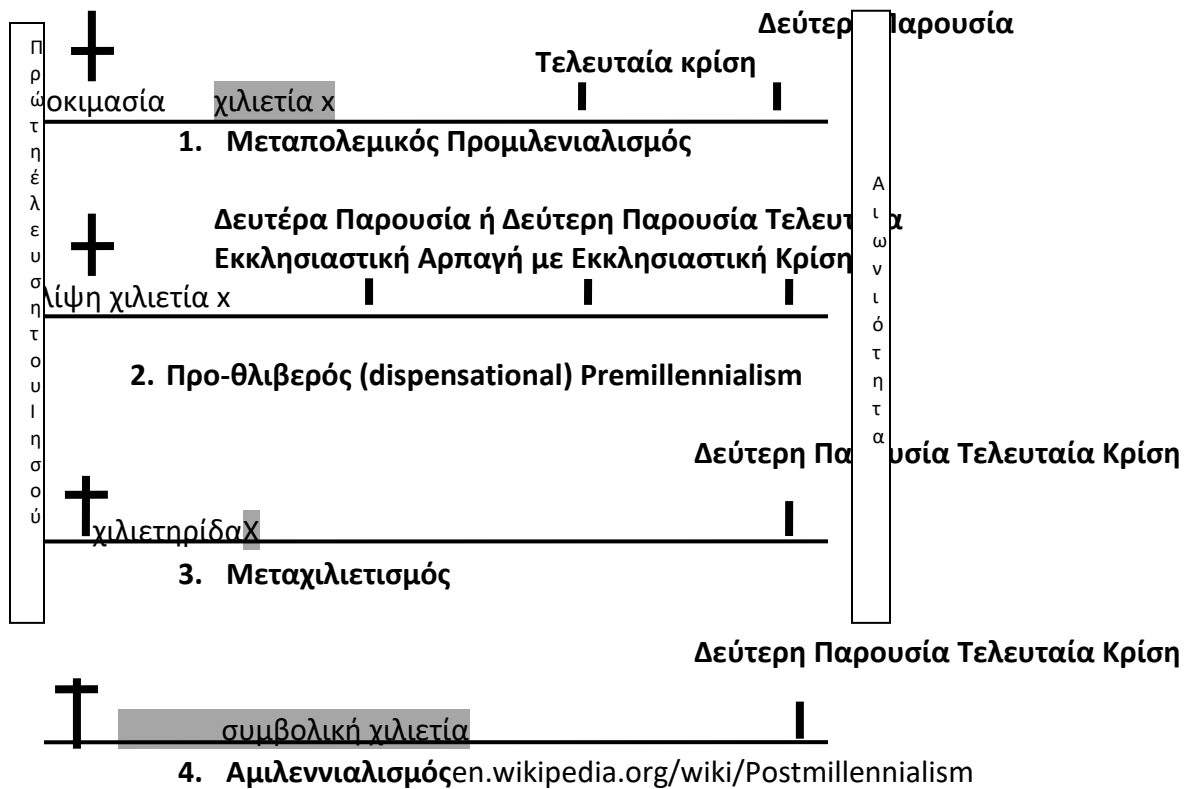
---

⁷Ανατρέξτε στο thebiblewayonline.com - Millennium

Διαλογιστές πιστέψτε ότι το Ισραήλ είναι διαφορετικό από την Εκκλησία και ότι ο Θεός θα ιδρύσει ένα χιλιετές βασίλειο στο Ισραήλ όπου ο Χριστός, με την επιστροφή Του, θα κυβερνά τον κόσμο από την Ιερουσαλήμ για χίλια χρόνια

Μεταμιλενιαλιστές πιστέψτε ότι το βασίλειο του Χριστού ιδρύθηκε ως συνέχεια της πρώτης έλευσης του, ότι η χιλιετία θα είναι μια χρυσή εποχή της βασιλείας που θα διαρκέσει σχεδόν μέχρι το τέλος της ιστορίας και μετά την οποία ο Χριστός θα έρθει για δεύτερη φορά στο τέλος της ιστορίας.

Αμιλενιαλιστές δεν αποδέχονται καμία από αυτές τις θεωρίες, αλλά για διάφορους λόγους. Μερικοί από αυτούς πιστεύουν ότι κανένα στοιχείο του χρόνου δεν συμβολίζεται με τα χίλια χρόνια, αλλά απλώς την πληρότητα της νίκης του Χριστού και των αγίων του επί του Σατανά και όλων των παραγόντων του. Δείτε τη σύγκριση στην επόμενη σελίδα.

Ο πρώτος ξεκάθαρος αντίπαλος του προμιλενιαλισμού που σχετίζεται με τον Χριστιανισμό ήταν ο Μαρκίων (85-160 μ.Χ.). Ο Μαρκίων αντιτάχθηκε στη χρήση της Παλαιάς Διαθήκης και των περισσότερων βιβλίων της Καινής Διαθήκης που δεν γράφτηκαν από τον απόστολο Παύλο. Ήταν ο πρώτος μεγάλος αιρετικός που έσπασε δραστικά την πίστη της πρώτης εκκλησίας εγκαταλείποντας το δόγμα της επικείμενης, προσωπικής επιστροφής του Χριστού. Ο Marcion δεν πίστευε σε μια πραγματική ενσάρκωση, και κατά συνέπεια δεν υπήρχε λογική θέση στο σύστημά του για μια πραγματική Δεύτερα Παρουσία. Περίμενε ότι η πλειοψηφία της ανθρωπότητας θα χαθεί αρνούμενος την εγκυρότητα της Παλαιάς Διαθήκης και του Νόμου της.

Άλλοι προ-Νίκαιοι προμυλεννιαλιστές ήταν ο Ειρηναίος, ο Ιουστίνος, ο Θεόφιλος, ο Τερτυλλιανός και ο Ιππόλυτος της Ρώμης.

en.wikipedia.org/wiki/Premillennialism

Ο χιλιετισμός είναι επίσης ένα δόγμα του μεσαιωνικού Ζωροαστρισμού που αφορά διαδοχικές περιόδους χιλιάδων ετών, καθεμία από τις οποίες θα καταλήξει σε έναν κατακλυσμό αίρεσης και καταστροφής, μέχρι την τελική καταστροφή του κακού και του πνεύματος του κακού από έναν θριαμβευτή βασιλιά της ειρήνης στο τέλος του η τελευταία χιλιετία (που υποτίθεται ότι είναι το έτος 2000). «Τότε ο Saoshyant [Στην περσική μυθολογία ο Saoshyant είναι αυτός που θα έρθει για να ανανεώσει όλη τη ζωή στο τέλος του χρόνου.] κάνει τα πλάσματα και πάλι αγνά, και η ανάσταση και η μελλοντική ύπαρξη εμφανίζονται» (Zand-i Vohuman Yasht 3:62).

Διάφορα άλλα κοινωνικά και πολιτικά κινήματα, τόσο θρησκευτικά όσο και κοσμικά, έχουν επίσης συνδεθεί με μυλεννιαλιστικές μεταφορές

Τι αναφέρει η Βίβλος; Αποκάλυψη 20:1-15

- "Και είδα έναν άγγελο να κατεβαίνει από τον ουρανό,
- έχοντας το κλειδί της Άβυσσος και κρατώντας στο χέρι του μια μεγάλη αλυσίδα.
- Έπιασε τον δράκο, εκείνο το αρχαίο φίδι, που είναι ο διάβολος, ή ο Σατανάς, και τον έδεσε για χίλια χρόνια.
- Τον πέταξε στην άβυσσο, και την κλείδωσε και σφράγισε από πάνω του, για να τον εμποδίσει να εξαπατήσει πια τα έθνη μέχρι να τελειώσουν τα χίλια χρόνια.
- Μετά από αυτό, πρέπει να αφεθεί ελεύθερος για μικρό χρονικό διάστημα.
- Είδα θρόνους στους οποίους κάθονταν εκείνοι στους οποίους είχε δοθεί εξουσία να κρίνουν.
- Και είδα τις ψυχές εκείνων που είχαν αποκεφαλιστεί λόγω της μαρτυρίας τους για τον Ιησού και λόγω του λόγου του Θεού. Δεν είχαν προσκυνήσει το θηρίο ή την εικόνα του και δεν είχαν λάβει το σημάδι του στα μέτωπά τους ή στα χέρια τους.
- Ήρθαν στη ζωή και βασίλευσαν μαζί με τον Χριστό χίλια χρόνια. (Οι υπόλοιποι νεκροί δεν ήρθαν στη ζωή παρά μόνο όταν συμπληρώθηκαν τα χίλια χρόνια.) Αυτή είναι η πρώτη ανάσταση.
- Μακάριοι και άγιοι όσοι έχουν μέρος στην πρώτη ανάσταση.
- Ο δεύτερος θάνατος δεν έχει εξουσία πάνω τους, αλλά θα είναι ιερείς του Θεού και του Χριστού και θα βασιλεύουν μαζί του για χίλια χρόνια.
- Όταν περάσουν τα χίλια χρόνια, ο Σατανάς θα απελευθερωθεί από τη φυλακή του και θα βγει για να εξαπατήσει τα έθνη στις τέσσερις γωνίες στη γη — Γωγ και Μαγώγ — για να τους μαζέψεις για μάχη. Σε αριθμό είναι σαν την άμμο στην ακρογιαλιά. Πέρασαν σε όλο το πλάτος της γης και περικύκλωσαν το στρατόπεδο του λαού του Θεού, την πόλη που αγαπά. Αλλά κατέβηκε φωτιά από τον ουρανό και τους κατέφαγε.
- Και ο διάβολος, που τους εξαπάτησε, ρίχτηκε στη λίμνη του φλεγόμενου θείου, όπου είχαν ρίξει το θηρίο και τον ψευδοπροφήτη. Θα βασανίζονται μέρα και νύχτα για πάντα.
- Τότε είδα έναν μεγάλο λευκό θρόνο και αυτόν που καθόταν πάνω του. Γη και ουρανός έφυγαν από την παρουσία του και δεν υπήρχε θέση γι' αυτούς.
- Και είδα τους νεκρούς, μεγάλους και μικρούς, να στέκονται μπροστά στο θρόνο, και ανοίχτηκαν βιβλία. Άνοιξε άλλο ένα βιβλίο, που είναι το βιβλίο της ζωής. Οι νεκροί κρίθηκαν

σύμφωνα με όσα είχαν κάνει όπως καταγράφονται στα βιβλία. Η θάλασσα παρέδωσε τους νεκρούς που ήταν μέσα της, και ο θάνατος και ο Άδης παρέδωσαν τους νεκρούς που ήταν μέσα τους, και ο καθένας κρίθηκε σύμφωνα με όσα είχε κάνει. Τότε ο θάνατος και ο Άδης ρίχτηκαν στη λίμνη της φωτιάς. Η λίμνη της φωτιάς είναι ο δεύτερος θάνατος. Αν το όνομα κάποιου δεν βρισκόταν γραμμένο στο βιβλίο της ζωής, τον έριχναν στη λίμνη της φωτιάς.

Μια σύντομη εξήγηση

- **Ένας Άγγελος από τον Παράδεισο-** Ο Γιάννης είναι στη γη όταν βλέπει αυτό το μέρος του οράματος
- **Έχοντας το κλειδί στην άβυσσο-** Στο κεφάλαιο ένατο ο Σατανάς είχε αυτό το κλειδί, οπότε τώρα έχει νικηθεί.
- **Ο δράκος δεμένος για 1000 χρόνια-** Ο διάβολος είναι εντελώς και τέλεια [εντελώς] ηττημένος και δεσμευμένος με αναφορά στο έργο του μέσω της Ρώμης ενάντια στην εκκλησία, (μάρτυρες ότι η αλυσίδα, ο λάκκος και η σφράγιση έκλεισαν). Αυτό ήταν το τέλος της ιστορίας της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας αλλά όχι για τον Σατανά. Θα αποφυλακίζοταν για να προσπαθήσει ξανά χρησιμοποιώντας άλλα έθνη.
- **Για 1000 χρόνια-** 1000 χρόνια δεν μιλούν για χρονική περίοδο αλλά για κατάσταση πραγμάτων. Εφαρμόζεται στον Σατανά είναι ολοκληρωτική ήττα. Εφαρμόζεται στους αγίους είναι ολοκληρωτική νίκη. Ο αριθμός 1000 σημαίνει ολότητα. Ο Ψαλμός 50:10 λέει ότι ο Θεός έχει τα βοοειδή σε χίλιους λόφους. Το Δευτερονόμιο 7:9 λέει ότι ο Θεός τηρεί τις υποσχέσεις Του για χίλιες γενιές. Το εδάφιο Ψαλμός 105:8 και 1 Χρονικών 16:15 λέει ότι ο Θεός διέταξε τον λόγο Του για χίλιες γενιές. Η ιδέα είναι ολότητα και όχι περιορισμένη χρονική περίοδος.

Παρατηρήστε κάποιες άλλες ιδέες ή θεωρίες σχετικά με τα 1000 χρόνια:

1. 1.000 χρόνια είναι ολόκληρη η χριστιανική απονομή (από τότε μέχρι το τέλος του χρόνου). Το πρόβλημα με αυτήν την ιδέα είναι ότι απαιτεί μια μικρή χρονική περίοδο της ιστορίας της γης μετά το τέλος του χρόνου.
  2. 1000 χρόνια είναι όλος ο χρόνος μέχρι λίγο πριν τη δεύτερη έλευση του Χριστού. Το πρόβλημα με αυτήν την ιδέα είναι ότι θα περιόριζε την περίοδο της βασιλείας της ιεροσύνης των Χριστιανών σε λιγότερο από ολόκληρη τη χριστιανική εποχή.
  3. 1000 χρόνια μετά την καταστροφή της Ρώμης όταν άκμασε ο Χριστιανισμός. Το πρόβλημα με αυτή την ιδέα είναι ότι θα απαιτούσε να αναστηθούν οι νεκροί μάρτυρες πριν από περίπου χίλια χρόνια.
- **Ο Σατανάς στη σφραγισμένη άβυσσο-** Ο Σατανάς δεν περιορίζεται στη δράση, είναι σταματημένος!
  - **Ο Σατανάς έχασε για λίγο χρόνο για να εξαπατήσει τα έθνη-** Αυτή δεν είναι μια χρονική περίοδος αλλά ένα μήνυμα όπου ο Θεός λέει στους Χριστιανούς: "Σας προστάτεψα στο παρελθόν και θα το κάνω στο μέλλον, οπουδήποτε, οποτεδήποτε, ενάντια σε οποιονδήποτε εχθρό. Αυτή είναι η εγγύηση του Θεού για το μέλλον, όπως ακριβώς στο Ιεζεκιήλ 38-39.

- **Αυτοί που κάθονται στους θρόνους-** Αυτοί που κάθονται στους θρόνους βασιλεύουν. Είναι εκείνοι στους οποίους δόθηκε η εξουσία να κρίνουν. Ποιοι είναι αυτοί? Είναι νικητές, πιστοί άγιοι, ζωντανοί ή νεκροί. Ο Ιησούς είχε υποσχεθεί ότι οι νικητές θα συμμετείχαν μαζί Του στην κυριαρχία των εθνών (Αποκάλυψη 2:26στ· 3:21· 11:15-18· 18:20). Αυτό είναι το ίδιο με το Δανιήλ 7:21, 22.
- **Οι ψυχές τους αποκεφαλίστηκαν για χάρη του Ιησού-** Αυτοί είναι οι μάρτυρες του διωγμού. Ανασταίνονται (ζούν) και βασιλεύουν με τον Χριστό. Φανταστείτε το πεδίο μάχης μετά τη μάχη της Αποκάλυψης 19 με το έδαφος γεμάτο με τα σώματα των σκοτωμένων. Όσοι σκοτωμένοι είναι χριστιανοί μάρτυρες αναστούνται και ενώνονται με τους ζωντανούς αγίους στους θρόνους για να κυβερνήσουν με τον Θεό. Όσοι σκοτώθηκαν δεν έχασαν γιατί αμέσως αναστήθηκαν για να μην πεθάνουν πια. Αυτή είναι η «πρώτη ανάσταση». Παρατηρήστε ότι αυτοί είναι μόνο οι μάρτυρες στη σύγκρουση της Αποκάλυψης και όχι εκείνοι οι Χριστιανοί που είχαν πεθάνει σε όλη την ιστορία. Αυτή δεν είναι μια κυριολεκτική ανάσταση που θα συμβεί όταν επιστρέψει ο Ιησούς. Εδώ είναι μόνο ένας συμβολικός τρόπος να πούμε ότι οι πιστοί άγιοι είναι νικητές και ασφαλείς.
- **Οι υπόλοιποι νεκροί-** είναι αυτοί που πέθαναν στο όραμα στην υπηρεσία του θηρίου και παραμένουν νεκροί για 1000 χρόνια (συμβολικά) μόνο για να αναστηθούν και να καταστραφούν ξανά. Ήταν ζωντανοί ηττημένοι. Είναι νεκροί χαμένοι και θα ζήσουν ξανά μόνο για να είναι ηττημένοι. Ο στίχος 5 είναι σε παρένθεση. Για να έχετε την έννοια διαβάστε το v4 και μετά το v5b: ("Οι χριστιανοί μάρτυρες έζησαν και βασίλευσαν μαζί με τον Χριστό για χίλια χρόνια. Αυτή είναι η πρώτη ανάσταση.") Το ότι οι εχθροί του Ιησού παραμένουν νεκροί για χίλια χρόνια σημαίνει απλώς ότι νικήθηκαν ολοκληρωτικά στον πόλεμο τους εναντίον του Χριστού και της εκκλησίας. Δεν αναφέρεται σε κυριολεκτική χρονική περίοδο.
- **Η πρώτη ανάσταση-** αυτή είναι η ανάσταση των μαρτύρων για τον Ιησού. Λέγεται «πρώτος» γιατί ο Ιωάννης θα δει μια δεύτερη ανάσταση. Και οι δούλοι του Θεού και οι δούλοι του θηρίου πέθαναν στον πρώτο θάνατο, αλλά μόνο τα καλά παιδιά είναι στην πρώτη ανάσταση. Η πρώτη ανάσταση είναι για ζωή και βασιλεία, αλλά η δεύτερη ανάσταση είναι για τον δεύτερο θάνατο. Το μήνυμα είναι ότι οι νεκροί εν Χριστώ μοιράζονται τη νίκη εξίσου σίγουρα όπως και οι ζωντανοί δούλοι του Θεού.
- **Οι ιερείς του Θεού ... βασιλεύουν 1000 χρόνια-** αυτό δεν μιλάει για το πόσο καιρό θα βασιλεύει ο Ιησούς αλλά για το πόσο καιρό θα βασιλεύουν οι άγιοι. Το θέμα εδώ δεν είναι ο χρόνος αλλά η απόλυτη νίκη και ευλογία. Αυτό που είχαν πριν πεθάνουν (βασίλειο των ιερέων), συνεχίστηκε και μετά το θάνατό τους. Στη ζωή και στο θάνατο οι δούλοι του Θεού είναι νικητές.
- **Ο Σατανάς λύθηκε και εξαπατά τα έθνη (ξανά)-** Ο Σατανάς θα συνεχίσει να δρα στον κόσμο για να καταστρέψει την πίστη των υπηρετών του Θεού.

- **Γωγ και Μαγώγ**- Είναι οποιοσδήποτε, αλλά κανένας συγκεκριμένα όπως χρησιμοποιήθηκαν στο Ιεζεκιήλ 38, 39. Το μήνυμα είναι το εξής και στα δύο μέρη: Ο Θεός λέει στον λαό Του: «Σας έχω ήδη υπερασπιστεί και σας έχω κάνει νικητή σε αυτή την παρούσα κρίση και θα κάντε το ξανά όποτε το χρειάζεστε». Η έμφαση δίνεται στο μέγεθος αυτού του νέου μελλοντικού εχθρού (ό,τι κι αν είναι) και στην ευκολία με την οποία ο Θεός θα τους νικήσει επίσης. Χριστιανοί, μην ανησυχείτε για την επιθυμία και την ικανότητα του Θεού να σας προστατεύσει από όλους τους εχθρούς, τώρα ή στο μέλλον! Μια σημείωση για τις θεωρίες πριν από τη χιλιετία: Όλες οι προσπάθειες να δημιουργηθεί ένας τεράστιος στρατός μισητών του Θεού σε έναν κόσμο όπου ο Σατανάς δεν ενεργεί και ζουν μόνο οι δούλοι του Θεού είναι καταδικασμένες σε αποτυχία (ειδικά αν πιστεύετε στην αδυναμία της αποστασίας).
- **Ο διάβολος έριξε στη λίμνη της φωτιάς**- Η λίμνη της φωτιάς συμβολίζει την ολοκληρωτική ήττα. Κανείς δεν επιστρέφει αφού τον ρίξουν στη λίμνη της φωτιάς. Δεν πρόκειται για αιώνια τιμωρία αλλά για νίκη του λαού του Θεού και ήττα των εχθρών του Θεού.
- **Μεγάλος λευκός θρόνος**- δεν είναι η κυριολεκτική ημέρα της κρίσης πριν από την οποία όλοι οι άνθρωποι πρέπει να εμφανιστούν μια μέρα. Αυτό είναι ακριβώς όπως το Δανιήλ 7:9-12 όπου κρίνεται η Ρώμη (το τέταρτο βασίλειο).
- **Δεύτερη ανάσταση**- οι προσκυνητές του θηρίου εγείρονται. Οι δούλοι του Θεού δεν είναι επειδή ανατράφηκαν 1000 χρόνια νωρίτερα (στο όραμα).

Σε αυτό το όραμα ο διάβολος είναι δεσμευμένος 1000 χρόνια για να δείξει πώς ηττήθηκε ολοκληρωτικά στον πόλεμο του ενάντια στην εκκλησία χρησιμοποιώντας τη Ρώμη. Χάνεται για λίγο γιατί μετά τη Ρώμη θα γίνονταν άλλες προσπάθειες και θα είχαν την ίδια μοίρα. Η νίκη παρουσιάζεται με το όραμα των αγίων (ζωντανών και αναστημένων) που βασιλεύουν και κρίνουν σε τέλεια [πλήρη] νίκη. Αυτό το κεφάλαιο λέει πλήρη νίκη του Χριστού και της εκκλησίας Του και πλήρη ήττα για τον Σατανά και την εκκλησία που καταδιώκει τη Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία. Εξήγηση της Αποκάλυψης 20 από το The Revelation of John The Apostle, Joe McKinney, TheBibleWay Online

Κεφάλαιο 4

Συγχωνεύσεις και Διαιρέσεις

Συγχώνευση των κινημάτων Stone και Campbell

Το κίνημα του Κάμπελ χαρακτηριζόταν από μια «συστηματική και ορθολογική ανασυγκρότηση» της πρώιμης εκκλησίας, σε αντίθεση με το κίνημα του Στόουν που χαρακτηριζόταν από ριζική ελευθερία και έλλειψη δόγματος.^{[3]:106-108}

Παρά τις διαφορές τους, τα δύο κινήματα συμφώνησαν σε αρκετά κρίσιμα ζητήματα.^{[3]:108} Και οι δύο είδαν την αποκατάσταση του αποστολικού Χριστιανισμού ως μέσο για την επίσπευση της χιλιετίας.^{[3]:108} Και οι δύο είδαν επίσης την αποκατάσταση της πρώτης εκκλησίας ως μια διαδρομή προς τη χριστιανική ελευθερία.^{[3]:108} Και, και οι δύο πίστευαν ότι η ενότητα μεταξύ των

Χριστιανών⁸θα μπορούσε να επιτευχθεί χρησιμοποιώντας ως πρότυπο τον αποστολικό Χριστιανισμό.^{[3]:108} Η δέσμευση και των δύο κινήματων για την αποκατάσταση της πρώτης εκκλησίας και για την ένωση των Χριστιανών ήταν αρκετή για να παρακινήσει μια ένωση μεταξύ πολλών στα δύο κινήματα.^{[8]:8,9} en.wikipedia.org/wiki/Restoration_Movement

Σημείωση: Εφόσον και οι δύο πίστευαν στην εκκλησιαστική αυτονομία, ποιος ήταν ο σκοπός της συγχώνευσης;

"Raccoon John" Smith (1784-1868)

Οι δύο ομάδες ενώθηκαν στο High Street Meeting House, στο Λέξινγκτον, στο Κεντάκι με μια χειραψία μεταξύ του Barton W. Stone και του "Raccoon" John Smith, Σάββατο 31 Δεκεμβρίου 1831.^{[9]:116-120} Ο Smith είχε επιλεγεί, από τους παρευρισκόμενους, να μιλήσει εκ μέρους των οπαδών των Campbells.^{[9]:116}

Δύο εκπρόσωποι των συγκεντρωθέντων ορίστηκαν για να μεταφέρουν τα νέα της ένωσης σε όλες τις εκκλησίες: ο John Rogers, για τους Χριστιανούς και ο "Raccoon" John Smith για τους μεταρρυθμιστές. Παρά ορισμένες προκλήσεις, η συγχώνευση πέτυχε.^{[1]:153-154} Πολλοί πίστευαν ότι το σωματείο υπόσχεται πολλά για τη μελλοντική επιτυχία του συνδυασμένου κινήματος και χαίρετisan τα νέα με ενθουσιασμό.^{[8]:9}

Με τη συγχώνευση, υπήρχε η πρόκληση για το πώς θα ονομαστεί το νέο κίνημα. Σαφώς, ήταν σημαντική η εύρεση ενός Βιβλικού, μη θρησκευτικού ονόματος. Ο Στόουν ήθελε να συνεχίσει να χρησιμοποιεί το όνομα «Χριστιανοί». Ο Alexander Campbell επέμενε στους «Μαθητές του Χριστού». Ως αποτέλεσμα, χρησιμοποιήθηκαν και τα δύο ονόματα.^{[1]:27-28}

Από την αρχή του κινήματος, η ελεύθερη ανταλλαγή ιδεών μεταξύ του λαού προωθήθηκε από τα περιοδικά που εκδόθηκαν από τους ηγέτες του. Ο Αλεξάντερ Κάμπελ εξέδωσε το The Christian Baptist και το The Millennial Harbinger. Ο Στόουν εξέδωσε το The Christian Messenger.^{[12]:208} Με σεβασμό, και οι δύο άνδρες δημοσίευαν τακτικά τις συνεισφορές άλλων των οποίων οι θέσεις ήταν ριζικά διαφορετικές από τις δικές τους.

Όταν ο Στόουν και Αλεξάντερ Κάμπελ Οι Μεταρρυθμιστές (επίσης γνωστοί ως Μαθητές και Χριστιανοί Βαπτιστές) ενώθηκαν το 1832, συμμετείχε μόνο μια μειοψηφία Χριστιανών από τα κινήματα Smith/Jones και O'Kelly.^{[6]:190} Εκείνοι που το έκαναν ήταν από εκκλησίες δυτικά των Απαλαχίων βουνών που είχαν έρθει σε επαφή με το κίνημα των Πέτρων.^{[6]:190} Τα ανατολικά μέλη είχαν αρκετές βασικές διαφορές με την ομάδα Στόουν και Κάμπελ: έμφαση στην εμπειρία μετατροπής, την τριμηνιαία τήρηση της κοινωνίας και μη τριαδικότητα.^{[6]:190} Εκείνοι που δεν ενώθηκαν με τον Κάμπελ συγχωνεύτηκαν με τις Εκκλησίες του Συνεδρίου το 1931 για να σχηματίσουν τις Εκκλησίες της Εκκλησίας.^{[6]:191} Το 1957, η Εκκλησιαστική Χριστιανική Εκκλησία συγχωνεύτηκε με την Ευαγγελική και Μεταρρυθμισμένη Εκκλησία για να γίνει η Ενωμένη Εκκλησία του Χριστού.^{[6]:191}

en.wikipedia.org/wiki/Restoration_Movement

---

⁸Ανατρέξτε στο thebiblewayonline.com - United In Christ

Στελέχη Πολέμου, Κοινωνίες και Τραγούδι/Εκκλησιαστική Μουσική

Μόλις οι πρωτοπόροι κήρυκες του Κινήματος της Αποκατάστασης, όπως ο Στόουν και ο Κάμπελ, είχαν διατυπώσει τις βασικές αρχές του Κινήματος, άρχισαν να κηρύττουν με σθένος που ώθησε την εκκλησία σε μια περίοδο εκπληκτικής ανάπτυξης. Οι εκτιμήσεις μεταξύ των ίδιων των μαθητών έθεσαν τον αριθμό τους σε 100.000 το 1836 και σε 200.000 ή και 300.000 το 1850. Σύμφωνα με την απογραφή του 1850 οι μαθητές αποτελούσαν το τέταρτο μεγαλύτερο θρησκευτικό σώμα στο έθνος. Η απογραφή του 1870 το κατέταξε στην πέμπτη θέση. Ο ζήλος κόπος των πρωτοπόρων κηρύκων, καθώς και η ελευθερία από τα θρησκευτικά δεσμά που πρόσφερε η Αποκατάσταση στους λάτρεις της ελευθερίας Αμερικανούς, τροφοδότησε αυτή την περίοδο ταχείας προόδου. Ωστόσο, οι διασπαστικές επιρροές βρίσκονταν στον ορίζοντα και απείλησαν να παρεμποδίσουν, ή ακόμα και να αναιρέσουν, όλη αυτή την πρόοδο.

I. Ο Εμφύλιος Πόλεμος

Ο Εμφύλιος Πόλεμος ήταν πολύ ανατρεπτικός στην αμερικανική θρησκευτική σκηνή. Κάποιες εκκλησίες χωρίστηκαν και άλλες τόσο αποθαρρυνμένες που έπαψαν να συναντιούνται. Ολόκληρο το έθνος, συμπεριλαμβανομένων πολλών αδελφών, ήταν τόσο κατακλυσμένο από πολεμικό πυρετό που έμεινε ελάχιστος χώρος στις καρδιές τους για πνευματική ανησυχία. Οι νέοι της εκκλησίας έφυγαν για να ενταχθούν στις τάξεις των Μπλε και των Γκρι και δεν είναι λίγοι αυτοί που πέθαναν στη μάχη. Μερικοί ιεροκήρυκες αποδοκίμασαν τους αδελφούς που έπαιρναν τα όπλα ο ένας εναντίον του άλλου, ενώ άλλοι, ξεχνώντας την κλήση τους και αποκηρύσσοντας τους αδελφούς τους στο αντίπαλο τμήμα, ξεσκέπασαν οι ίδιοι το ξίφος. Ένας ιεροκήρυκας και πρόεδρος κολεγίου με το όνομα Τζέιμς Α. Γκάρφιλντ έγινε γνωστός για την ανδρεία του, προήχθη στο βαθμό του ταξίαρχου και τελικά έγινε ο εικοστός πρόεδρος των Ηνωμένων Πολιτειών.

Δύο ερωτήσεις τέθηκαν υπόψη των Χριστιανών από τον Εμφύλιο Πόλεμο ή τα ζητήματά του. Το ένα ήταν το ζήτημα της δουλείας. Θα μπορούσε ένας Χριστιανός Γραφικά να έχει δούλους; Αν ναι, πώς έπρεπε να τους μεταχειριστεί; Αν και υπήρχαν εξτρεμιστές και στις δύο πλευρές του ζητήματος, φαίνεται ότι οι περισσότεροι ιεροκήρυκες ήταν ουδέτεροι και ενθάρρυναν τους Χριστιανούς στο Βορρά και στο Νότο να μην επιτρέψουν να γίνει αυτό θέμα διχασμού. ... Η επικρατούσα άποψη μεταξύ των αδελφών φαινόταν ότι ήταν ότι η δουλεία ήταν ένα πολιτικό και όχι ηθικό ζήτημα. Η Αγία Γραφή δεν απαγόρευε ρητά τη δουλεία, αλλά μάλλον τη ρύθμιζε (Λευιτ. 25:39-46· Α΄ Κορ. 7:17-24· Εφεσ. 6:5-9· Φιλήμων). Τα περισσότερα αδέλφια, ενώ ήθελαν να αποτρέψουν τη θρησκευτική διαίρεση και τον πόλεμο για αυτό το θέμα, πιθανώς ήλπιζαν ότι η δουλεία θα οδηγούσε τελικά σε ένα ειρηνικό και νόμιμο τέλος.

Το άλλο ερώτημα που προσέλκυσε τις ανησυχίες του Χριστιανού ήταν η συμμετοχή του Χριστιανού στον σαρκικό πόλεμο. Και πάλι, οι πιο ευσεβείς και με επιρροή ιεροκήρυκες ήταν αντίθετοι στην ανάμειξη των αδελφών στον πόλεμο και παρακαλούσαν τους αδελφούς να μην εμπλακούν, αν και οι εκκλήσεις τους φαίνεται να έπεσαν στο κενό ως επί το πλείστον.

II. Η Ιεραποστολική Εταιρεία

Εφόσον οι περισσότερες εκκλησίες κατά τη διάρκεια του Κινήματος της Αποκατάστασης συγκροτήθηκαν σε κάποιου είδους διασυννοριακές ενώσεις, το ζήτημα της «συνεργασίας» τέθηκε σύντομα μεταξύ των αδελφών. Ενώ εκείνοι που ακολουθούσαν τον Στόουν κοίταζαν με καχυποψία τέτοιες οργανωτικές προσπάθειες, εκείνοι του Κάμπελ φάνηκαν να πιστεύουν ότι κάποιου είδους εξωκοινοτική συνεργασία ή οργάνωση ήταν σχεδόν απαραίτητη για την πρόοδο του σκοπού. Κατά συνέπεια, οι αδελφοί στην αρχή άρχισαν να συναντιούνται σε ανεπίσημες συγκεντρώσεις της περιοχής. Ωστόσο, όσο περνούσε ο καιρός αυτές οι «συναντήσεις συνεργασίας» αυξάνονταν σε επισημότητα και κλίμακα. Οι συνεδριάσεις της περιφέρειας έγιναν κρατικές συνεδριάσεις και οι πολιτειακές συνεδριάσεις έγιναν εθνικές. Στην αρχή, αυτές οι συναντήσεις υπερασπίστηκαν με βάση το ότι είχαν σκοπό μόνο να ενθαρρύνουν, να ενημερώσουν και να ενώσουν τους αδελφούς και να προωθήσουν τον ευαγγελισμό. Ο Alexander Campbell έγραψε εκτενώς για την υπεράσπιση της μεγαλύτερης οργάνωσης μεταξύ των τοπικών εκκλησιών. Οι αδελφοί συναντήθηκαν τελικά στο Σινσινάτι του Οχάιο το 1849 και σχημάτισαν την Αμερικανική Χριστιανική Ιεραποστολική Εταιρεία. Ο Αλεξάντερ Κάμπελ είχε ανησυχίες ότι η διεξαγωγή συνεδριάσεων θα οδηγούσε το κίνημα σε διχαστικό θρησκευτικό εθνικισμό. Δεν παρευρέθηκε στη συγκέντρωση.^{[12]:245} Ωστόσο, εξελέγη πρώτος πρόεδρος της. Μόλις σχηματίστηκε η Εταιρεία, η αντίθεση σε αυτήν άρχισε να αυξάνεται. Διακοπείσα προσωρινά από τον Εμφύλιο Πόλεμο, αυτή η αντίθεση συνέχισε να αυξάνεται έως ότου η σύγκρουση για την Κοινωνία προέκυψε σταδιακά σε μια ανοιχτή ρήξη συναναστροφής μεταξύ των υπερασπιστών και των αντιπάλων στο δεύτερο μισό του δέκατου ένατου αιώνα.

Οι βάσεις των αντιρρήσεων για την ιεραποστολική κοινωνία ποικίλλουν, αλλά οι πιο αξιοσημείωτες μπορούν να συνοψιστούν ως εξής:

- δεν υπάρχει Γραφική αυθεντία για αυτό
- δεν χρειάζεται, γιατί η εκκλησία αρκεί για να κάνει το πνευματικό έργο που πρέπει να γίνει
- αντικαθιστά την εκκλησία, και
- παραβιάζει την ανεξαρτησία και την αυτονομία των τοπικών εκκλησιών.

III. Ορχηστρική μουσική

Περίπου την εποχή που ξεκίνησε η Αμερικανική Χριστιανική Ιεραποστολική Εταιρεία προέκυψε το ζήτημα της ενόργανης μουσικής στη λατρεία των εκκλησιών. Λίγο πριν από τον Εμφύλιο Πόλεμο, η εκκλησία στο Μίντγουεϊ του Κεντάκι έγινε η πρώτη εκκλησία που ηχογραφήθηκε που εισήγαγε την ορχηστρική μουσική στη λατρεία (υποτίθεται για να βοηθήσει το αξιοθρήνητο τραγούδι τους). Πρακτικά κάθε εκκλησία και ιεροκήρυκας επιρροής, συμπεριλαμβανομένου του ίδιου του Κάμπελ, στάθηκαν ενωμένοι στην αντίθεσή τους στην ενόργανη μουσική στη λατρεία. Ωστόσο, μετά τον Εμφύλιο Πόλεμο, οι εκκλησίες άρχισαν να χρησιμοποιούν το όργανο όλο και περισσότερο και η μάχη γι' αυτό ενωνόταν με αυξανόμενη οργή. Οι αντιρρήσεις για την ενόργανη μουσική στη λατρεία ήταν ουσιαστικά:

- είναι μια μη εξουσιοδοτημένη προσθήκη στο τραγούδι που διευθύνει η Καινή Διαθήκη (Εφεσ. 5:19· Κολ. 3:16)
- δεν είναι διδακτικό στη νοημοσύνη (Α' Κορ. 14:15), και
- είναι αντίθετο με τον πνευματικό χαρακτήρα της λατρείας της εκκλησίας. Οι διαφωνίες για την ιεραποστολική κοινωνία και το όργανο, καθώς και για μικρότερες, τελικά κλιμακώθηκαν

σε διαίρεση μεταξύ των εκκλησιών που αναγνωρίστηκε επίσημα από τη Θρησκευτική Απογραφή του 1906. bible.ca/history/eubanks/history-eubanks-42.htm

Ισχύουν αυτές οι ίδιες ενστάσεις σήμερα για τους παρακάτω οργανισμούς ή δραστηριότητες;

- Αρωγή καταστροφών ή Παγκόσμιοι Σαμαρείτες
- Healing Hands International
- World Christian Broadcast
- Gospel Broadcast Network
- Υπουργεία Εσωτερικής Πόλης
- Ραδιόφωνο αποκατάστασης
- Μια εκκλησία που επιβλέπει το έργο της αποστολής πολλών εκκλησιών
- Τραγουδώντας με βαθιά αίσθηση ευλάβειας και δοξολογίας προς τον Θεό με θρησκευτική μουσική, «γκόσπελ μουσική» στο ραδιόφωνο, ένα CD ή μουσικό γκρουπ όπου όλα τα μέσα χρησιμοποιούν μουσικά όργανα.
- Πολλαπλοί ηγέτες τραγουδιών ή επαινετικές ομάδες.

Μερικές διδασκαλίες της αποκατάστασης (Κίνημα Stone – Campbell)

Αυτά τα δύο κινήματα μοιράζονταν πολλές βασικές πεποιθήσεις.

- a. Πίστευαν ότι η Βίβλος ήταν ο εμπνευσμένος Λόγος του Θεού και η απόλυτη εξουσία στη ζωή του πιστού.
- b. Πίστευαν ότι τα πρότυπα και τα πρότυπα της εκκλησιαστικής ζωής στην Καινή Διαθήκη είχαν σκοπό να καταδείξουν το σχέδιο του Θεού για την εκκλησία ανά τους αιώνες.
- c. Πίστευαν ότι ο Θεός σκόπευε ο λαός Του, η εκκλησία όχι μόνο μια συνέλευση ή εκκλησία, να είναι ενωμένος, όχι διαιρεμένος. Η συμφωνία για τα βασικά στοιχεία της πίστης της Καινής Διαθήκης μπορεί να δημιουργήσει την ενότητα που ο Θεός προόριζε για την εκκλησία Του.

Μετά το θάνατο του Κάμπελ, άρχισαν να σχηματίζονται ρήγματα στο κίνημα. Το πρόβλημα δεν ήταν στις ιδρυτικές αρχές, αλλά στην εφαρμογή τους. Όλοι συμφώνησαν στην αρχή της ενότητας γύρω από τα βασικά στοιχεία της Καινής Διαθήκης, αλλά δεν συμφώνησαν όλοι σχετικά με το ποια ήταν αυτά τα βασικά ή πώς να καθορίσουν τι θα έπρεπε να θεωρείται ουσιώδες.

Δύο δημοτικά σχολεία ερμηνείας σχημάτισαν τις γραμμές μάχης τους για το ζήτημα της ενόργανης μουσικής στη λατρεία. Η ομάδα που τελικά έγινε οι μη οργανικές Εκκλησίες του Χριστού πήρε μια θέση που απαγόρευε «καινοτομίες» στη λατρεία που δεν επιτάσσονταν ειδικά στην Καινή Διαθήκη. Ελλείψει εντολής της Καινής Διαθήκης για χρήση οργάνων στη λατρεία, υποστήριξαν την απαγόρευσή τους. Η άλλη ερμηνευτική θέση ήταν ότι εφόσον δεν υπήρχε συγκεκριμένη εντολή που να απαγορεύει τη χρήση μουσικού οργάνου, τότε ήταν επιτρεπτή. Ανατρέξτε στη μελέτη της Βίβλου thebiblewayonline.com Σαράντα χρόνια μετά το θάνατο του Campbell, η διάσπαση αναγνωρίστηκε επίσημα και οι μη οργανικές εκκλησίες αναγνωρίσαμε ως ξεχωριστή ομάδα.

Δυστυχώς, οι διαιρέσεις αυτού του κινήματος ενότητας δεν τελείωσαν με αυτόν τον διχασμό. Το κίνημα της Χριστιανικής Εκκλησίας είχε ένα άλλο θέμα που σιγοβράζει ακριβώς κάτω από την επιφάνεια στο θέμα του βαπτίσματος. Μία από τις χαρούμενες αποκαταστάσεις του

πρώιμου κινήματος Campbell/Stone ήταν η αποκατάσταση του βαπτίσματος με βύθιση στην εκκλησία. Ο βαπτισμός των νηπίων με ψεκασμό ήταν μια σχεδόν καθολική πρακτική μεταξύ των ιστορικών ευρωπαϊκών εκκλησιών που εκπροσωπούσαν στα αμερικανικά σύνορα. Καθώς στράφηκαν στην Καινή Διαθήκη για καθοδήγηση, οι μεταρρυθμιστές ανακάλυψαν ότι ο τρόπος του βαπτίσματος στην εκκλησία της Καινής Διαθήκης ήταν σχεδόν σίγουρα η ολική βύθιση, όχι το ράντισμα. Καθόρισαν περαιτέρω ότι ο μόνος αποδεκτός υποψήφιος για βάπτισμα είναι κάποιος σε ηλικία που να μπορεί να επιλέξει το βάπτισμα για τον εαυτό του.

Και πάλι, το κίνημα ήταν σχεδόν ομόφωνο στο βασικό ζήτημα. Το διχαστικό ερώτημα ήταν πώς να θεωρούν εκείνους που θεωρούσαν τους εαυτούς τους χριστιανούς αλλά δεν ήταν βυθισμένοι. Από τη μία πλευρά ήταν εκείνοι που πίστευαν ότι η ένταξη στην εκκλησία και η διαβεβαίωση της σωτηρίας έπρεπε να προσφερθούν μόνο σε εκείνους που ήταν βυθισμένοι. Από την άλλη πλευρά ήταν εκείνοι που θεωρούσαν την ενήλικη βύθιση ως το ιδανικό, αλλά αναγνώρισαν την γνήσια χριστιανική πίστη όσων βαφτίστηκαν με άλλα μέσα σε άλλες παραδόσεις. Το πραγματικό ερώτημα είναι η κοινωνία και πώς θέλει ο Θεός να ασκηθεί.

Στα τέλη της δεκαετίας του 1920, αυτό το ζήτημα ήρθε στο προσκήνιο σε μια σειρά από άσχημες διαμάχες για τη συνεργασία στο ιεραποστολικό πεδίο μεταξύ των ιεραποστόλων Campbell/Stone και εκείνων των παραδόσεων που βαφτίζουν νήπια. Η μία πλευρά ήθελε να απαιτήσει από τους ιεραποστόλους Campbell/Stone να περιορίσουν οποιαδήποτε συνεργασία στον τομέα της αποστολής σε ονομασίες που ασκούσαν την εμβάπτισμα. Άλλοι είδαν την ανάγκη να συνεργάζονται με άλλους ανεξάρτητα από τη βαπτιστική τους θεολογία.

Ανατρέξτε στο thebiblewayonline.com - βάπτισμα

Ο αγώνας έγινε τόσο έντονος που ακολούθησε άλλη μια διάσπαση. Χιλιάδες εκκλησίες εγκατέλειψαν το κίνημα και σχημάτισαν τη δική τους μη θρησκευτική ομάδα με επίκεντρο τη Βορειοαμερικανική Χριστιανική Συνέλευση. Αυτή η ομάδα αποτελούνταν από εκείνους που βρήκαν το βάπτισμα με κατάδυση ως απόλυτο ζήτημα. Εκείνοι που παρέμειναν στην παλιά Διεθνή Συνέλευση των Χριστιανικών Εκκλησιών έτειναν να είναι εκείνοι που ήταν πιο ανοιχτοί στο να αποδεχτούν τους μη βυθισμένους ως Χριστιανούς από μόνοι τους. Η διάσπαση εξελίσσεται αργά για περίπου 70 χρόνια.

Τις τελευταίες δεκαετίες, ένας ακόμη διαχωρισμός έχει αρχίσει να εμφανίζεται. Από το 1985 η Ανανέωση Μαθητών αμφισβητεί τον θεολογικό φιλελευθερισμό που αναπτύχθηκε στο δόγμα της Χριστιανικής Εκκλησίας (Μαθητές του Χριστού) που σχηματίστηκε το 1968 από την παλιά Διεθνή Σύμβαση Χριστιανικών Εκκλησιών. Η Ανανέωση Μαθητών ξεκίνησε με τη δέσμευση να εργαστεί μέσα στο δόγμα για αλλαγή και πνευματική ανανέωση. Δυστυχώς, όσο περνούσε ο καιρός έγινε σαφές ότι το δόγμα ήταν τελείως κλειστό για αλλαγή ή αμφισβήτηση, και το Disciple Renewal σχημάτισε το Disciple Heritage Fellowship ως σημείο συγκέντρωσης για όσους εγκατέλειψαν το δόγμα και για τους Ευαγγελικούς που ήταν ακόμη στο δόγμα.

Αν και κανείς δεν ήθελε να δει διχασμό, ο διχασμός γίνεται σιγά σιγά. Για πρώτη φορά, η διαίρεση επικεντρώνεται στις θεμελιώδεις αρχές του κινήματος, όχι μόνο στην επεξεργασία των λεπτομερειών.

Οι Μαθητές του Χριστού έχουν εγκαταλείψει την πίστη τους στην έμπνευση και την αξιοπιστία της Βίβλου, αρνήθηκαν ότι υπάρχει μια συνεπής πίστη της Καινής Διαθήκης στην οποία μπορούμε να επιστρέψουμε, και αντάλλαξαν την ιδέα της ενότητας γύρω από τα βιβλικά βασικά στοιχεία με την ενότητα μέσω διαπραγματεύσεων μεταξύ θρησκευτικών σωμάτων. disciple-heritage.org/downloads/10.pdf

Χρονοδιάγραμμα αποκατάστασης

Τζον Λοκ	1632 - 1704
Τζον Γουέσλι	1703 – 1791
Τζέιμς Ο'Κέλι	1732 – 1826
Ελίας Σμιθ	1764 – 1846
Άμπνερ Τζόουνς	1767 – 1840
Μπάρτον Στόουν	1772 – 1844
Τόμας Κάμπελ	1763 – 1854
Αλεξάντερ Κάμπελ	1788 – 1866
Γουόλτερ Σκοτ	1796 – 1861
«Ρακούν» Τζον Σμιθ	1784 – 1868

Αποκατάσταση

Περίπου στις αρχές του 18ου αιώνα, αρκετοί θρησκευτικοί ηγέτες, ανεξάρτητοι ο ένας από τον άλλον, αρχίζουν να αναρωτιούνται πώς τόσες διαφορετικές διδασκαλίες και πρακτικές που διατυπώνονται σε τόσους πολλούς συνειρμούς στα δόγματά τους είναι όλες η εκκλησία της Βίβλου. Σκέφτηκαν ότι ο Θεός ήθελε ενότητα, οπότε γιατί δεν μπορούσαν όλοι να στραφούν στη Βίβλο και μόνο στη Βίβλο για να βρουν την οδηγία του Θεού στον άνθρωπο. Στην πραγματικότητα, αυτό φαίνεται να είναι το νόημα της παραβολής του σπορέα στο Λουκάς 8. Επιστρέφοντας στον Λόγο και φυτεύοντάς τον σε καλές και ειλικρινείς καρδιές, ελεύθερο από τον έλεγχο των ανθρώπων και, τα δόγματα και τα δόγματά τους, θα παράγει υπάκουους ανθρώπους, Χριστιανούς, την εκκλησία που ίδρυσε ο Ιησούς.

Η καρδιά του κινήματος της αποκατάστασης ήταν να ενώσει τους πιστούς:

- α. Σταματήστε να χρησιμοποιείτε την κυβέρνηση για την επιβολή της θρησκείας
- β. Χρησιμοποιήστε τη γραφή μόνο. Απορρίψτε όλα τα ανθρώπινα δόγματα και δόγματα
- γ. Αποκτήστε και διατηρήστε την αγάπη του Θεού και του ανθρώπου

Κατά τη διάρκεια αυτής της κίνησης διάφοροι ηγέτες πρόσφεραν την κατανόησή τους για τις απαιτήσεις για τους πιστούς στον Χριστό να ενωθούν σε Αυτόν.

Ο Λοκ

- a. Απέριψε το δικαίωμα της εκκλησίας μέσω της κυβέρνησης να ιδρύσει και να επιβάλει μια κρατική θρησκεία
- b. Η Βίβλος παρέχει ένα σύνολο βασικών πεποιθήσεων στις οποίες μπορούν να συμφωνήσουν όλοι οι λογικοί άνθρωποι:
  - i. Η μεσσία του Ιησού
  - ii. Οι άμεσες εντολές του Ιησού

- c. Τα μη βασικά για τα οποία διαφωνούν οι Χριστιανοί δεν πρέπει να επιβάλλονται σε άλλους

Ο Γουέσλι

- ένα. Συμφωνήστε να διαφωνήσετε σε μη ουσιώδες δόγμα
σι. Σταματήστε να τσακώνεστε και να μαλώνετε για τα μη ουσιώδη

Ξεχωριστοί Βαπτιστές

- ένα. Απορρίψτε όλα τα δόγματα και χρησιμοποιήστε μόνο τη Βίβλο ως τον τέλειο κανόνα, αλλά χωρίς να απαιτείται πλήρης συμφωνία σχετικά με το πρότυπο
σι. Αποφύγετε την ακριβή λεπτομέρεια καθώς οδηγεί σε νομικισμό και διχασμό

Βαπτιστές-ορόσημα

- ένα. Η Αγία Γραφή είναι ένα ακριβές σχέδιο χωρίς επιτρεπόμενες αποκλίσεις
σι. Η απόκλιση από το σχέδιο κρατά κάποιον από την αληθινή εκκλησία

Ο'Kelly/Haggard

- ένα. Ο Χριστός είναι η μόνη κεφαλή της εκκλησίας
σι. Το όνομα Χριστιανός είναι το μόνο αποδεκτό όνομα
ντο. Η Αγία Γραφή είναι ο μόνος κανόνας της πίστης
d. Ο χριστιανικός χαρακτήρας είναι η μόνη δοκιμασία της εκκλησιαστικής κοινωνίας
e. Το δικαίωμα της ιδιωτικής κρίσης είναι προνόμιο όλων.

Μπάρτον Στόουν

- ένα. Εκκλησιαστική διακυβέρνηση
σι. Αποκατάσταση του τρόπου ζωής της πρώιμης εκκλησίας που είναι ιερή και δίκαιη διαβίωση παρά ή πάνω από τη μορφή και τις δομές
ντο. Η εν Χριστώ ελευθερία είναι πιο σημαντική από την έμφαση σε μια συγκεκριμένη πρακτική [ως τελετουργία].

Κάμπελ

- a. Εγκεκριμένο προηγούμενο που προστέθηκε στις βασικές/ουσιώδεις πεποιθήσεις.
b. Η Βίβλος ένα βιβλίο με γεγονότα (όχι απόψεις, θεωρίες, αφηρημένες αλήθειες ή λεκτικούς ορισμούς) και μια λογική πίστη επρόκειτο να διατυπωθεί και να οριστεί πάνω σε αυτά τα γεγονότα.
c. Εκκλησιαστική αυτονομία
d. Πληθώρα πρεσβυτέρων σε κάθε εκκλησία
e. Εβδομαδιαία κοινωνία και
f. Βύθιση των πιστών για άφεση αμαρτιών
g. Έτσι λέει ο Κύριος,

Εκκλησιαστικοί

ένα. Οι άνθρωποι χρειάζονταν μια εμπειρία μετατροπής
Κατά τη διάρκεια αυτής της μακράς χρονικής περιόδου, διέφεραν με πολλούς τρόπους, μερικοί απρόθυμοι να κόψουν τους δεσμούς των προηγούμενων διδασκαλιών και πρακτικών, αναγνώρισαν ότι η σημερινή «εκκλησία» τους δεν ήταν σαν την εκκλησία για την οποία διάβαζαν στη Βίβλο τους.

Πολλοί, αν όχι οι περισσότεροι από αυτούς τους μεταρρυθμιστές και τους αναστηλωτές είχαν ένα κοινό χαρακτηριστικό, ήθελαν είτε να μεταρρυθμίσουν, να αποκαταστήσουν ή να

επιστρέψουν στην εκκλησία της Βίβλου και να ενωθούν με όλους τους άλλους πιστούς και να είναι μόνο Χριστιανοί.

Υπήρχε ενότητα για κάποιο διάστημα, αλλά προέκυψαν διαφορετικές και πολωτικές απόψεις:

- Η Αγία Γραφή είναι ένα σχέδιο, σύνταγμα ή πρότυπο όπου δεν απαιτείται πλήρης συμφωνία σχετικά με τις λεπτομέρειες. Για όσους ΕΝ ΧΡΙΣΤΟ ζουν δίκαια μεταξύ των ανθρώπων και ενώπιον του Θεού ήταν πιο σημαντικό από το να προσκολλώνται στη μορφή, τη δομή και την ακριβή κατανόηση.
- Η Αγία Γραφή είναι ένα ακριβές σχέδιο που πρέπει να ακολουθηθεί χωρίς παρεκκλίσεις. Όσοι αποκλίνουν από την ερμηνεία των ηγετών για το ακριβές σχέδιο δεν πρέπει να γίνονται συντροφιά. Κατά συνέπεια, υπάρχει ένας συνεχής καθορισμός της ακρίβειας του σχεδιαγράμματος που οδηγεί σε διαφωνίες και περισσότερο διαχωρισμό.

Να παραμείνουμε ενωμένοι και στην κοινωνία, τα ζητήματα πρέπει να επιλύονται με προσευχή:

- a. Ποιος αποφασίζει τον βαθμό ακρίβειας της κατανόησης που πρέπει να έχει κάποιος για να παραμείνει στην κοινωνία - Θεός ή Άνθρωπος;
- b. Κάνει την ερμηνεία κάποιου σε κάποια μη ευαγγελική διδασκαλία καθορίζει την κοινωνία κάποιου άλλου με τον Θεό ή άλλου χριστιανού;
- c. Μπορεί κανείς να είναι σε κοινωνία με τον Θεό αλλά όχι με άλλους εν Χριστώ;
- d. Εάν η Βίβλος είναι σιωπηλή για ένα θέμα, αυτή η σιωπή απαιτεί κάτι ή το απαγορεύει; Ομοίως, όταν η Βίβλος προσδιορίζει κάτι, ούτε απαιτεί ούτε απαγορεύει κάτι άλλο.
- e. Τα γραπτά των πατέρων της εκκλησίας, των μεταρρυθμιστών, των αναστηλωτών ή των σημερινών συγγραφέων δεν μπορούν να αποτελούν προϋπόθεση για την κοινωνία του ανθρώπου με τον Θεό ή τα παιδιά Του.

Ακόμη και αφού πέτυχαν κάποια επιτυχία, δεν άργησαν, όπως οι προπάτορές τους μετά το 100 μ.Χ., να άρχισαν να παρασύρονται και να αποδέχονται δόγματα του παρελθόντος και να ιδρύουν νέα δόγματα ή να επανιδρώνουν παλιά.

συμπέρασμα

Φαίνεται ότι υπάρχει ένα κοινό νήμα που τρέχει σε όλη την ιστορία. Κάθε γενιά βασίζεται στις πεποιθήσεις και τις σκέψεις της προηγούμενης γενιάς. Οι ηγέτες ή/και οι συγγραφείς καταγράφουν τα συμπεράσματά τους από τα οποία αντλεί η επόμενη γενιά. Μερικοί γίνονται αποδεκτοί άλλοι απορρίπτονται πιθανώς βάσει των προηγούμενων αντιλήψεων και εννοιών τους. Αυτή η διαδικασία είναι απολύτως απαραίτητη στον κόσμο του αγνώστου όπως η ιατρική, οι υπολογιστές, η χημεία, η φυσική και τα μαθηματικά, όπου δεν υπάρχει ούτε έχει αποκαλυφθεί ποτέ ένα πρότυπο. Επομένως, κάθε γνώση είναι ένα δομικό στοιχείο.

Αυτή η μελέτη έδειξε ότι οι άνδρες και οι ηγέτες της γενιάς τους τείνουν να αποδέχονται τις απόψεις των «λόγων ανθρώπων» του παρελθόντος αντί να βασίζονται σε μια ενδελεχή μελέτη των λόγων του Θεού. Παρατηρώ.

1. Ο Ιουστίνος Μάρτυς ήταν μαθητής του Σωκράτη και του Πλάτωνα και δεν φαινόταν να έχει προετοιμαστεί πολύ καλά σε σχέση με τις γραφές.
2. Ο Ειρηναίος της Λυών βασίστηκε στον Ποιμένα του Ερμά ως γραφή.
3. Ο Ωριγένης διόρθωσε τους Εβδομήκοντα από τις γνώσεις του στα Εβραϊκά. Αλλά οι Στωϊκές, Νεοπυθαγόρειες και Πλατωνικές πεποιθήσεις του θόλωναν το σκεπτικό του.
4. Η θεολογία του Αμβροσίου επηρεάστηκε σημαντικά από αυτή του Ωριγένη.
5. Ο Αυγουστίνος θαύμαζε τον Κικέρωνα και τον κατέταξε πάνω από όλους τους άλλους αρχαίους συγγραφείς και διατήρησε το διττό του σύστημα πεποιθήσεων ψυχής και σώματος.
6. Ο Γουίκλιφ βασίστηκε στην ελαττωματική Λατινική Βουλγάτα του Ιερώνυμου για τη μετάφραση της Βίβλου στα αγγλικά, η οποία μπορεί να ήταν το μόνο που είχε στη διάθεσή του.
7. Ο Λούθηρος διδάχθηκε να είναι καχύποπτος και να δοκιμάζει τα πάντα, αλλά παρόλα αυτά δεχόταν πολλές από τις διδασκαλίες των «πατέρων της εκκλησίας».
8. Ο Ιωάννης Καλβίνος παρέθεσε συχνά τις διδασκαλίες του Αυγουστίνου και του Αμβροσίου.
9. Οι διδασκαλίες του John Locke επηρέασαν τον Thomas και τον Alexander Campbell.

Οι πιστοί στον Χριστό διώχθηκαν για την άρνησή τους να αρνηθούν τον Χριστό και να δεχτούν ένα άλλο Ευαγγέλιο ή να συμμορφωθούν με κάποιο άλλο θρησκευτικό δόγμα, όπως π.χ. α) Ιουδαϊσμός, β) Ειδωλολατρική ή Αυτοκρατορική Λατρεία υπό την Αυτοκρατορική Ρώμη, γ) Καθολικισμός κατά τη διάρκεια και μετά τον Μεσαίωνα ή Σκοτεινό αιώνας ή δ) Καθολικισμός και Προτεσταντισμός στην εποχή της Μεταρρύθμισης και της Αποκατάστασης.

Βασιζόμενος στη θεϊκά αποκαλυπτόμενη γνώση μπορεί κανείς να αποκτήσει ακριβέστερη γνώση και κατανόηση του θελήματος του Θεού.

Κατά τη διάρκεια εκατοντάδων ετών μέσω διωγμών, πολλοί προσπάθησαν να επιστρέψουν στον Θεό χρησιμοποιώντας μόνο τη Βίβλο. Τα τελευταία 200 περίπου χρόνια παρατηρήθηκαν πολλές διαφορές απόψεων ή ερμηνειών, οι οποίες όταν τοποθετηθούν στην ίδια θέση με την αποκαλυπτόμενη αλήθεια έχουν οδηγήσει σε νέες θρησκευτικές οργανώσεις. Κάποιος πρέπει να προσδιορίσει εάν είναι μέρος του προβλήματος ρωτώντας τον εαυτό του: «Έχω ψάξει προσωπικά τις γραφές για να προσδιορίσω τι δηλώνει για να καταλήξω στα συμπεράσματά μου; Ή, έχω ψάξει τη Βίβλο για να δω αν μπορεί να βρεθεί και να ερμηνευτεί η «Βιβλική μου διδασκαλία» ώστε να συμμορφώνεται με τις πεποιθήσεις και τα συμπεράσματά μου».

Ακολουθεί μια λίστα με ορισμένες σχετικές πρόσφατες διδασκαλίες που πιστεύονταν ακράδαντα και έκαναν μια δοκιμασία συναναστροφής. Πολλά από αυτά έχουν απορριφθεί εν όλω ή εν μέρει.

- Τα «έμβλημα» του Δείπνου του Κυρίου πρέπει να καλύπτονται.
- Το ψωμί που χρησιμοποιείται στο Δείπνο του Κυρίου πρέπει να παρασκευάζεται από αλεύρι σίτου, να σπάζεται μετά την προσευχή και πριν διανεμηθεί στα μέλη για να μείνουν.
- Το Κύπελλο, ο καρπός του αμπελιού, πρέπει να είναι ζυμωμένο κρασί.
- Μόνο ένα φλιτζάνι μπορεί να χρησιμοποιηθεί και όχι μεμονωμένα κύπελλα.
- Τα μαθήματα της Βίβλου διχάζουν την εκκλησία, επομένως δεν μπορούν να ασκηθούν.

- Το τραγούδι ως λατρεία προς τον Θεό δεν πρέπει να περιλαμβάνει μουσικό όργανο ή σε αρμονία αλλά άσματα.
- Οι γυναίκες πρέπει να έχουν το κεφάλι τους καλυμμένο με κάτι άλλο εκτός από τα μαλλιά τους όταν συναρμολογούνται.
- Οι γυναίκες δεν μπορούν να κόψουν ή να κόψουν τα μαλλιά τους.
- Οι εκκλησίες των Χριστιανών δεν μπορούν να κατέχουν κτίρια.
- Τα γεύματα δεν μπορούν να καταναλωθούν μέσα στο «κτήριο της εκκλησίας».
- Η ιδιοκτησία γυμναστηρίου, κέντρων οικογενειακής ζωής και κατασκηνώσεων είναι αμαρτία.
- Οι χριστιανοί δεν μπορούν να συμμετέχουν στα Χριστούγεννα.
- Η μικτή κολύμβηση δεν γίνεται ανεκτή καθώς είναι αμαρτωλή.
- Ο κάθε είδους χορός είναι αμαρτωλός.
- Η συμμετοχή στην κυβέρνηση, ακόμη και η ψήφος είναι αμαρτία.
- Η θητεία στις ένοπλες δυνάμεις είναι αμαρτία.
- Οι δωρεές σε σχολεία και κολέγια που συνδέονται με την εκκλησία είναι αμαρτωλές.
- Η χρήση οποιασδήποτε βιβλιογραφίας εκτός από τη Βίβλο είναι λάθος.
- Το όνομα της εκκλησίας πρέπει να είναι «_____» χωρίς καμία τοποθεσία.
- Η κατανάλωση οποιουδήποτε αλκοολούχου ποτού είναι αμαρτία.
- Η χρήση καπνού κάθε είδους είναι αμαρτία.
- Ο γάμος μεταξύ φυλών δεν είναι βιβλικός.
- Η Αγία Γραφή απαγορεύει στους Χριστιανούς να έχουν σκλάβους.
- Οι εκκλησίες δεν μπορούν να συνεργαστούν σε καμία προσπάθεια.
- Οι εκκλησίες δεν μπορούν να προσλαμβάνουν κήρυκα σε τακτική βάση.
- Πολλαπλοί ηγέτες τραγουδιών κάθε φορά είναι ψυχαγωγία, επομένως αμαρτωλή.

Πολλοί ευσεβείς άνθρωποι, παρελθόν και παρόν, πιστεύουν ότι οι ερμηνείες τους ήταν το ακριβές θέλημα του Θεού. Ωστόσο, πολλά έχουν απορριφθεί εν όλω ή εν μέρει μετά από περαιτέρω μελέτη. Τι άλλαξε; Ήταν η Βίβλος ή η ανθρώπινη ερμηνεία; Ξέρουμε ΤΩΡΑ ΟΛΗ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑ; Θα αποδειχθεί ότι αυτό που τόσο σταθερά υποστηρίζουμε ως συνθήκες κοινωνίας με τον Θεό είναι λάθος στις επόμενες γενιές; Είναι οι πεποιθήσεις μας τόσο ΤΕΛΙΚΟΙ που δεν μαθαίνουμε;

Το Ευαγγέλιο ή Ευαγγέλιο του Χριστού είναι:

ένα. Ο Θεός, ως Ιησούς από τη Ναζαρέτ, ήταν άνθρωπος αλλά χωρίς αμαρτία, προσφέρθηκε

Το φυσικό του σώμα στον Θεό ως αιματηρή θυσία, προσφορά αμαρτίας, για την απομάκρυνση της αμαρτίας.

σι. Η ταφή του και η μετέπειτα ανάστασή του ήταν η νίκη του θανάτου.

ντο. Η ανάληψή Του πίσω στην προηγούμενη κατοικία Του με τον Θεό, τον Πατέρα.

Όσοι τον εμπιστεύονται με το να ταφούν στο θάνατό Του, ανασταίνονται ως νέα πνευματικά όντα. Αναπτύσσονται στην ομοίωση, την εικόνα και τη φύση του Θεού ζώντας (περπατώντας) τις διδασκαλίες (δόγματα) του Χριστού και των Αποστόλων Του μόνο και είναι σε κοινωνία με

τον Θεό και όλους τους άλλους εν Χριστώ, ακόμα κι αν έχουν διαφορετική αντίληψη για κάποια άλλη διδασκαλία παρά το Ευαγγέλιο.

Πρέπει να μελετάμε επιμελώς τη γραφή, να αποδεχόμαστε τις αλήθειες της και να είμαστε πρόθυμοι να την ακολουθήσουμε όπου μας οδηγεί.

Κεφάλαιο 7

Περίληψη

Μερικές διδασκαλίες και πρακτικές των μεταρρυθμιστών

Wycliffe

- a. Ο Χριστός είναι η κεφαλή της Εκκλησίας
- b. Οι ηγέτες της Εκκλησίας πρέπει να είναι ηθικοί άνδρες – όχι να αγοράζουν θέση
- c. Η Βίβλος είναι η μόνη εξουσία για τον άνθρωπο – όχι η Καθολική Εκκλησία
- d. Μόνο δύο τάγματα εκκλησιαστικών ηγετών – πρεσβυτέρων και διακόνων

Λούθηρος

- e. Η Βίβλος από μόνη της αποτελεί την τελική εξουσία για έναν Χριστιανό

Αποκατάσταση

Περίπου στις αρχές του 18ου αιώνα, αρκετοί θρησκευτικοί ηγέτες, ανεξάρτητοι ο ένας από τον άλλον, αρχίζουν να αναρωτιούνται πώς τόσες διαφορετικές διδασκαλίες και πρακτικές που διατυπώνονται σε τόσους πολλούς συνειρμούς στα δόγματά τους είναι όλες η εκκλησία της Βίβλου. Σκέφτηκαν ότι ο Θεός ήθελε ενότητα, οπότε γιατί δεν μπορούσαν όλοι να στραφούν στη Βίβλο και μόνο στη Βίβλο για να βρουν την οδηγία του Θεού στον άνθρωπο. Στην πραγματικότητα, αυτό φαίνεται να είναι το νόημα της παραβολής του σπορέα στο Λουκάς 8. Επιστρέφοντας στον Λόγο και φυτεύοντάς τον σε καλές και ειλικρινείς καρδιές, ελεύθερο από τον έλεγχο των ανθρώπων και, τα δόγματα και τα δόγματά τους, θα παράγει υπάκουους ανθρώπους, Χριστιανούς, την εκκλησία που ίδρυσε ο Ιησούς.

Η καρδιά του κινήματος της αποκατάστασης ήταν να ενώσει τους πιστούς:

- a. Σταματήστε να χρησιμοποιείτε την κυβέρνηση για την επιβολή της θρησκείας
- b. Χρησιμοποιήστε τη γραφή μόνο. Απορρίψτε όλα τα ανθρώπινα δόγματα και δόγματα
- c. Αποκτήστε και διατηρήστε την αγάπη του Θεού και του ανθρώπου

Κατά τη διάρκεια αυτής της κίνησης διάφοροι ηγέτες πρόσφεραν την κατανόησή τους για τις απαιτήσεις για τους πιστούς στον Χριστό να ενωθούν σε Αυτόν.

Ο Λοκ

- a. Απέρριψε το δικαίωμα της εκκλησίας μέσω της κυβέρνησης να ιδρύσει και να επιβάλει μια κρατική θρησκεία
- b. Η Βίβλος παρέχει ένα σύνολο βασικών πεποιθήσεων στις οποίες μπορούν να συμφωνήσουν όλοι οι λογικοί άνθρωποι:

- i. Η μεσσία του Ιησού
- ii. Οι άμεσες εντολές του Ιησού
- c. Τα μη βασικά για τα οποία διαφωνούν οι Χριστιανοί δεν πρέπει να επιβάλλονται σε άλλους

Ο Γουέσλι

- ένα. Συμφωνήστε να διαφωνήσετε σε μη ουσιώδες δόγμα
- σι. Σταματήστε να τσακώνεστε και να μαλώνετε για τα μη ουσιώδη

Ξεχωριστοί Βαπτιστές

- ένα. Απορρίψτε όλα τα δόγματα και χρησιμοποιήστε μόνο τη Βίβλο ως τον τέλειο κανόνα, αλλά χωρίς να απαιτείται πλήρης συμφωνία σχετικά με το πρότυπο
- σι. Αποφύγετε την ακριβή λεπτομέρεια καθώς οδηγεί σε νομικισμό και διχασμό

Βαπτιστές-ορόσημα

- ένα. Η Αγία Γραφή είναι ένα ακριβές σχέδιο χωρίς επιτρεπόμενες αποκλίσεις
- σι. Η απόκλιση από το σχέδιο κρατά κάποιον από την αληθινή εκκλησία

Ο'Kelly/Haggard

- ένα. Ο Χριστός είναι η μόνη κεφαλή της εκκλησίας
- σι. Το όνομα Χριστιανός είναι το μόνο αποδεκτό όνομα
- ντο. Η Αγία Γραφή είναι ο μόνος κανόνας της πίστης
- d. Ο χριστιανικός χαρακτήρας είναι η μόνη δοκιμασία της εκκλησιαστικής κοινωνίας
- e. Το δικαίωμα της ιδιωτικής κρίσης είναι προνόμιο όλων.

Μπάρτον Στόουν

- ένα. Εκκλησιαστική διακυβέρνηση
- σι. Αποκατάσταση του τρόπου ζωής της πρώιμης εκκλησίας που είναι ιερή και δίκαιη διαβίωση παρά ή πάνω από τη μορφή και τις δομές
- ντο. Η εν Χριστώ ελευθερία είναι πιο σημαντική από την έμφαση σε μια συγκεκριμένη πρακτική [ως τελετουργία].

Κάμπελ

- a. Εγκεκριμένο προηγούμενο που προστέθηκε στις βασικές/ουσιώδεις πεποιθήσεις.
- b. Η Βίβλος ένα βιβλίο με γεγονότα (όχι απόψεις, θεωρίες, αφηρημένες αλήθειες ή λεκτικούς ορισμούς) και μια λογική πίστη επρόκειτο να διατυπωθεί και να οριστεί πάνω σε αυτά τα γεγονότα.
- c. Εκκλησιαστική αυτονομία
- d. Πληθώρα πρεσβυτέρων σε κάθε εκκλησία
- e. Εβδομαδιαία κοινωνία και
- f. Βύθιση των πιστών για άφεση αμαρτιών
- g. Έτσι λέει ο Κύριος,

Εκκλησιαστικοί

ένα. Οι άνθρωποι χρειάζονταν μια εμπειρία μετατροπής
Κατά τη διάρκεια αυτής της μακράς χρονικής περιόδου, διέφεραν με πολλούς τρόπους, μερικοί απρόθυμοι να κόψουν τους δεσμούς των προηγούμενων διδασκαλιών και πρακτικών, αναγνώρισαν ότι η σημερινή «εκκλησία» τους δεν ήταν σαν την εκκλησία για την οποία διάβαζαν στη Βίβλο τους.

Πολλοί, αν όχι οι περισσότεροι από αυτούς τους μεταρρυθμιστές και τους αναστηλωτές είχαν ένα κοινό χαρακτηριστικό, ήθελαν είτε να μεταρρυθμίσουν, να αποκαταστήσουν ή να επιστρέψουν στην εκκλησία της Βίβλου και να ενωθούν με όλους τους άλλους πιστούς και να είναι μόνο Χριστιανοί.

Υπήρχε ενότητα για κάποιο διάστημα, αλλά προέκυψαν διαφορετικές και πολωτικές απόψεις:

- Η Αγία Γραφή είναι ένα σχέδιο, σύνταγμα ή πρότυπο όπου δεν απαιτείται πλήρης συμφωνία σχετικά με τις λεπτομέρειες. Για όσους ΕΝ ΧΡΙΣΤΟ ζουν δίκαια μεταξύ των ανθρώπων και ενώπιον του Θεού ήταν πιο σημαντικό από το να προσκολλώνται στη μορφή, τη δομή και την ακριβή κατανόηση.
- Η Αγία Γραφή είναι ένα ακριβές σχέδιο που πρέπει να ακολουθηθεί χωρίς παρεκκλίσεις. Όσοι αποκλίνουν από την ερμηνεία των ηγετών για το ακριβές σχέδιο δεν πρέπει να γίνονται συντροφιά. Κατά συνέπεια, υπάρχει ένας συνεχής καθορισμός της ακρίβειας του σχεδιαγράμματος που οδηγεί σε διαφωνίες και περισσότερο διαχωρισμό.

Να παραμείνουμε ενωμένοι και στην κοινωνία, τα ζητήματα πρέπει να επιλύονται με προσευχή:

- a. Ποιος αποφασίζει τον βαθμό ακρίβειας της κατανόησης που πρέπει να έχει κάποιος για να παραμείνει στην κοινωνία - Θεός ή Άνθρωπος;
- b. Κάνει την ερμηνεία κάποιου σε κάποια μη ευαγγελική διδασκαλία καθορίζει την κοινωνία κάποιου άλλου με τον Θεό ή άλλου χριστιανού;
- c. Μπορεί κανείς να είναι σε κοινωνία με τον Θεό αλλά όχι με άλλους εν Χριστώ;
- d. Εάν η Βίβλος είναι σιωπηλή για ένα θέμα, αυτή η σιωπή απαιτεί κάτι ή το απαγορεύει; Ομοίως, όταν η Βίβλος προσδιορίζει κάτι, ούτε απαιτεί ούτε απαγορεύει κάτι άλλο.
- e. Τα γραπτά των πατέρων της εκκλησίας, των μεταρρυθμιστών, των αναστηλωτών ή των σημερινών συγγραφέων δεν μπορούν να αποτελούν προϋπόθεση για την κοινωνία του ανθρώπου με τον Θεό ή τα παιδιά Του.

Ακόμη και αφού πέτυχαν κάποια επιτυχία, δεν άργησαν, όπως οι προπάτορές τους μετά το 100 μ.Χ., να άρχισαν να παρασύρονται και να αποδέχονται δόγματα του παρελθόντος και να ιδρύουν νέα δόγματα ή να επανιδρώνουν παλιά.

συμπέρασμα

Φαίνεται ότι υπάρχει ένα κοινό νήμα που τρέχει σε όλη την ιστορία. Κάθε γενιά βασίζεται στις πεποιθήσεις και τις σκέψεις της προηγούμενης γενιάς. Οι ηγέτες ή/και οι συγγραφείς καταγράφουν τα συμπεράσματά τους από τα οποία αντλεί η επόμενη γενιά. Μερικοί γίνονται αποδεκτοί άλλοι απορρίπτονται πιθανώς βάσει των προηγούμενων αντιλήψεων και εννοιών τους. Αυτή η διαδικασία είναι απολύτως απαραίτητη στον κόσμο του αγνώστου όπως η ιατρική, οι υπολογιστές, η χημεία, η φυσική και τα μαθηματικά, όπου δεν υπάρχει ούτε έχει αποκαλυφθεί ποτέ ένα πρότυπο. Επομένως, κάθε γνώση είναι ένα δομικό στοιχείο.

Αυτή η μελέτη έδειξε ότι οι άνδρες και οι ηγέτες της γενιάς τους τείνουν να αποδέχονται τις απόψεις των «λόγων ανθρώπων» του παρελθόντος αντί να βασίζονται σε μια ενδελεχή μελέτη των λόγων του Θεού. Παρατηρώ.

1. Ο Ιουστίνος Μάρτυς ήταν μαθητής του Σωκράτη και του Πλάτωνα και δεν φαινόταν να έχει προετοιμαστεί πολύ καλά σε σχέση με τις γραφές.
2. Ο Ειρηναίος της Λυών βασίστηκε στον Ποιμένα του Ερμά ως γραφή.
3. Ο Ωριγένης διόρθωσε τους Εβδομήκοντα από τις γνώσεις του στα Εβραϊκά. Αλλά οι Στωϊκές, Νεοπυθαγόρειες και Πλατωνικές πεποιθήσεις του θόλωναν το σκεπτικό του.
4. Η θεολογία του Αμβροσίου επηρεάστηκε σημαντικά από αυτή του Ωριγένη.
5. Ο Αυγουστίνος θαύμαζε τον Κικέρωνα και τον κατέταξε πάνω από όλους τους άλλους αρχαίους συγγραφείς και διατήρησε το διττό του σύστημα πεποιθήσεων ψυχής και σώματος.
6. Ο Γουίκλιφ βασίστηκε στην ελαττωματική Λατινική Βουλγάτα του Ιερώνυμου για τη μετάφραση της Βίβλου στα αγγλικά, η οποία μπορεί να ήταν το μόνο που είχε στη διάθεσή του.
7. Ο Λούθηρος διδάχθηκε να είναι καχύποπτος και να δοκιμάζει τα πάντα, αλλά παρόλα αυτά δεχόταν πολλές από τις διδασκαλίες των «πατέρων της εκκλησίας».
8. Ο Ιωάννης Καλβίνος παρέθεσε συχνά τις διδασκαλίες του Αυγουστίνου και του Αμβροσίου.
9. Οι διδασκαλίες του John Locke επηρέασαν τον Thomas και τον Alexander Campbell.

Οι πιστοί στον Χριστό διώχθηκαν για την άρνησή τους να αρνηθούν τον Χριστό και να δεχτούν ένα άλλο Ευαγγέλιο ή να συμμορφωθούν με κάποιο άλλο θρησκευτικό δόγμα, όπως π.χ. α) Ιουδαϊσμός, β) Ειδωλολατρική ή Αυτοκρατορική Λατρεία υπό την Αυτοκρατορική Ρώμη, γ) Καθολικισμός κατά τη διάρκεια και μετά τον Μεσαίωνα ή Σκοτεινό αιώνας ή δ) Καθολικισμός και Προτεσταντισμός στην εποχή της Μεταρρύθμισης και της Αποκατάστασης.

Βασιζόμενος στη θεϊκά αποκαλυπτόμενη γνώση μπορεί κανείς να αποκτήσει ακριβέστερη γνώση και κατανόηση του θελήματος του Θεού.

Κατά τη διάρκεια εκατοντάδων ετών μέσω διωγμών, πολλοί προσπάθησαν να επιστρέψουν στον Θεό χρησιμοποιώντας μόνο τη Βίβλο. Τα τελευταία 200 περίπου χρόνια παρατηρήθηκαν πολλές διαφορές απόψεων ή ερμηνειών, οι οποίες όταν τοποθετηθούν στην ίδια θέση με την αποκαλυπτόμενη αλήθεια έχουν οδηγήσει σε νέες θρησκευτικές οργανώσεις. Κάποιος πρέπει να προσδιορίσει εάν είναι μέρος του προβλήματος ρωτώντας τον εαυτό του: «Έχω ψάξει προσωπικά τις γραφές για να προσδιορίσω τι δηλώνει για να καταλήξω στα συμπεράσματά μου; Ή, έχω ψάξει τη Βίβλο για να δω αν μπορεί να βρεθεί και να ερμηνευτεί η «Βιβλική μου διδασκαλία» ώστε να συμμορφώνεται με τις πεποιθήσεις και τα συμπεράσματά μου».

Ακολουθεί μια λίστα με ορισμένες σχετικές πρόσφατες διδασκαλίες που πιστεύονταν ακράδαντα και έκαναν μια δοκιμασία συναναστροφής. Πολλά από αυτά έχουν απορριφθεί εν όλω ή εν μέρει.

- Τα «έμβλημα» του Δείπνου του Κυρίου πρέπει να καλύπτονται.

- Το ψωμί που χρησιμοποιείται στο Δείπνο του Κυρίου πρέπει να παρασκευάζεται από αλεύρι σίτου, να σπάζεται μετά την προσευχή και πριν διανεμηθεί στα μέλη για να μείνουν.
- Το Κύπελλο, ο καρπός του αμπελιού, πρέπει να είναι ζυμωμένο κρασί.
- Μόνο ένα φλιτζάνι μπορεί να χρησιμοποιηθεί και όχι μεμονωμένα κύπελλα.
- Τα μαθήματα της Βίβλου διχάζουν την εκκλησία, επομένως δεν μπορούν να ασκηθούν.
- Το τραγούδι ως λατρεία προς τον Θεό δεν πρέπει να περιλαμβάνει μουσικό όργανο ή σε αρμονία αλλά άσματα.
- Οι γυναίκες πρέπει να έχουν το κεφάλι τους καλυμμένο με κάτι άλλο εκτός από τα μαλλιά τους όταν συναρμολογούνται.
- Οι γυναίκες δεν μπορούν να κόψουν ή να κόψουν τα μαλλιά τους.
- Οι εκκλησίες των Χριστιανών δεν μπορούν να κατέχουν κτίρια.
- Τα γεύματα δεν μπορούν να καταναλωθούν μέσα στο «κτήριο της εκκλησίας».
- Η ιδιοκτησία γυμναστηρίου, κέντρων οικογενειακής ζωής και κατασκηνώσεων είναι αμαρτία.
- Οι χριστιανοί δεν μπορούν να συμμετέχουν στα Χριστούγεννα.
- Η μικτή κολύμβηση δεν γίνεται ανεκτή καθώς είναι αμαρτωλή.
- Ο κάθε είδους χορός είναι αμαρτωλός.
- Η συμμετοχή στην κυβέρνηση, ακόμη και η ψήφος είναι αμαρτία.
- Η θητεία στις ένοπλες δυνάμεις είναι αμαρτία.
- Οι δωρεές σε σχολεία και κολέγια που συνδέονται με την εκκλησία είναι αμαρτωλές.
- Η χρήση οποιασδήποτε βιβλιογραφίας εκτός από τη Βίβλο είναι λάθος.
- Το όνομα της εκκλησίας πρέπει να είναι «_____» χωρίς καμία τοποθεσία.
- Η κατανάλωση οποιουδήποτε αλκοολούχου ποτού είναι αμαρτία.
- Η χρήση καπνού κάθε είδους είναι αμαρτία.
- Ο γάμος μεταξύ φυλών δεν είναι βιβλικός.
- Η Αγία Γραφή απαγορεύει στους Χριστιανούς να έχουν σκλάβους.
- Οι εκκλησίες δεν μπορούν να συνεργαστούν σε καμία προσπάθεια.
- Οι εκκλησίες δεν μπορούν να προσλαμβάνουν κήρυκα σε τακτική βάση.
- Πολλαπλοί ηγέτες τραγουδιών κάθε φορά είναι ψυχαγωγία, επομένως αμαρτωλή.

Πολλοί ευσεβείς άνθρωποι, παρελθόν και παρόν, πιστεύουν ότι οι ερμηνείες τους ήταν το ακριβές θέλημα του Θεού. Ωστόσο, πολλά έχουν απορριφθεί εν όλω ή εν μέρει μετά από περαιτέρω μελέτη. Τι άλλαξε; Ήταν η Βίβλος ή η ανθρώπινη ερμηνεία; Ξέρουμε ΤΩΡΑ ΟΛΗ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑ; Θα αποδειχθεί ότι αυτό που τόσο σταθερά υποστηρίζουμε ως συνθήκες κοινωνίας με τον Θεό είναι λάθος στις επόμενες γενιές; Είναι οι πεποιθήσεις μας τόσο ΤΕΛΙΚΟΙ που δεν μαθαίνουμε;

Το Ευαγγέλιο ή Ευαγγέλιο του Χριστού είναι:

ένα. Ο Θεός, ως Ιησούς από τη Ναζαρέτ, ήταν άνθρωπος αλλά χωρίς αμαρτία, προσφέρθηκε

Το φυσικό του σώμα στον Θεό ως αιματηρή θυσία, προσφορά αμαρτίας, για την απομάκρυνση της αμαρτίας.

σι. Η ταφή του και η μετέπειτα ανάστασή του ήταν η νίκη του θανάτου.

ντο. Η ανάληψή Του πίσω στην προηγούμενη κατοικία Του με τον Θεό, τον Πατέρα.

Όσοι τον εμπιστεύονται με το να ταφούν στο θάνατό Του, ανασταίνουν ως νέα πνευματικά όντα. Αναπτύσσονται στην ομοίωση, την εικόνα και τη φύση του Θεού ζώντας (περπατώντας) τις διδασκαλίες (δόγματα) του Χριστού και των Αποστόλων Του μόνο και είναι σε κοινωνία με τον Θεό και όλους τους άλλους εν Χριστώ, ακόμα κι αν έχουν διαφορετική αντίληψη για κάποια άλλη διδασκαλία παρά το Ευαγγέλιο.

Πρέπει να μελετάμε επιμελώς τη γραφή, να αποδεχόμαστε τις αλήθειες της και να είμαστε πρόθυμοι να την ακολουθήσουμε όπου μας οδηγεί.

Διεθνές Ινστιτούτο Γνώσης της Βίβλου

Randolph Dunn, Πρόεδρος - Roberto Santiago, Dean
thebiblewayonline.com

Μάθημα 1 - Το μήνυμα του Θεού

Πώς ήρθαν όλα εδώ;
Ο άνθρωπος που ήταν Θεός
Χριστός - Μυστήριο του Θεού
Μύθοι για τον Θεό
Από τη ζωή στο θάνατο - Θνητός άνθρωπος
Προγραμματισμένη Εξαγορά
Μηνύματα των Ευαγγελίων

Μάθημα 4 - Μεγαλώνοντας εν Χριστώ

Ιησούς από τη Ναζαρέτ
Ζωή του Χριστού
Ενωμένοι εν Χριστώ
Μύθοι για τον πόνο
Σώμα, ψυχή, πνεύμα - πού πάνε όταν πεθάνεις;
Γάμος και διαζύγιο

Μάθημα 2 - Υπακοή στον Χριστό Χρόνος Προ Χριστού Χρόνος Χριστός στη Γη Ο χρόνος μετά τον Χριστό Τέλος του Χρόνου στη Γη Ώρα να αποφασίσετε Από το θάνατο μέσα από τον σταυρό στη ζωή Μύθοι για τη Συγχώρεση Βάπτισμα στον Χριστό Μάθημα 3 - Μια νέα ζωή εν Χριστώ Ένα βασίλειο που δεν φτιάχνεται με τα χέρια Υπηρέτες στο Βασίλειο Πρώτες Αρχές του Χριστού Χήρες και άλλοι που έχουν ανάγκη Πνευματικό Γάλα Ζώντας απελευθερωμένοι Μύθος της δυστυχίας Μήνυμα από τις Επιστολές Λατρεύετε τον Θεό Εν Πνεύμα και Αλήθεια Μελέτες για Μελετητές της Βίβλου Περιγραμμένη Βίβλος Συνοπτική Βίβλος Τύποι και Μεταφορές	Το Σάββατο του Θεού Δημιουργία πριν από τη Γένεση Δημιουργία Εβραίου Μάθημα 5 - Ωρίμανση εν Χριστώ Μαθήματα από τον Σταυρό Διαδικασία Ανοικοδόμησης του Θεού Οι καλύτερες ερωτήσεις που τέθηκαν ποτέ Ζωή Ο ένας για τον άλλον εν Χριστώ Ζώντας τη Μέγιστη Ζωή Υποσχέσεις Τώρα και για πάντα Οι πραγματικοί άντρες είναι θεοσεβείς άνθρωποι Υπέροχα λόγια της ζωής Μάθημα 6 - Να γίνεις μελετητής της Βίβλου Σκιές, Τύποι και Προφητείες Άγιο πνεύμα Δανιήλ Αποκάλυψη του Ιησού Χριστού Σιωπή των Γραφών Διδασκαλίες & Πρακτικές Από το 100 μ.Χ. έως το 1500 μ.Χ Μεταρρύθμιση ή επαναφορά Σύνταξη και μετάφραση της Βίβλου Οι σημερινές εκκλησιαστικές πρακτικές– Γραφή ή Παράδοση; Γενεαλογία του Ιησού - Ένας χάρτης

To International Bible Knowledge Institute έχει συνδέσμους προς άλλες γλώσσες στο thebiblewayonline.com.